

Zpravodaj Národního bratrského společenství SFŘ

ČÍSLO 1/2014

LEDEN 2014

Změna názvu Zpravodaje

Vážení čtenáři Zpravodaje!

Od prvního čísla letošního roku bude vycházet pod novým názvem:

Zpravodaj Národního bratrského společenství SFŘ

(místo dosavadního Zpravodaj Národní rady SFŘ). Chceme tím dokumentovat, že „Zpravodaj“ je dílem nás všech, to je členů SFŘ, jednotlivých místních bratrských společenství i všech, kteří jsou ve službách na všech úrovních včetně Národní rady, která nadále zůstává zodpovědným vydavatelem (jak se dočtete v tiráži na konci každého čísla). Prosím, berte to také jako výzvu, že je určen pro vás všechny i po stránce příspěvků. Budeme se těšit na vaši spolupráci. Pokud budete chtít prodiskutovat podrobnosti a možnosti další spolupráce, prosím, obraťte se na mne buď e-mailem. f.reichel@volny.cz nebo telefonicky 725 939 385.

František Reichel

Uvnitř naleznete:

Co bude

- program na rok 2014
- jarní formační seminář
- seminář ministrů

Co bylo

- zasedání národní rady
- kapituly a vizitace
- vzpomínka na Hostýn
- zázrak v Sušici
- vzpomínka na o. Radima
- ještě k misijím v ČB

- svatořečení Anděly z Foligna

Různé

- formace
  - výročí profese
  - o Svaté zemi
  - novinky v dědickém právu
- a mnoho dalších

Obzvláště silný tajfun Hayan udeřil na Filipínách

Milí bratři a sestry v Kristu,

po dobu 60 hodin byly Filipíny ničeny supersilným tajfunem Hayan. Nejméně 100 lidí bylo okamžitě mrtvých, více než jeden milion je ve velmi bolestné a bezmocné situaci. Sleduji televizi CNN International a vidím, co může s lidmi udělat živelná pohroma. Například jeden otec přišel o tři děti během několika minut. Když jsem žil na Filipínách se svou rodinou (v letech 1973-74), zažili jsme mnohem mírnější tajfun, ale o několik dní později jsem osobně viděl, že tento tajfun dokázal způsobit ztroskotání docela velké lodi u pobřeží Manily.

Teď pokorně žádám o vaše modlitby za Filipíny a naše sestry a bratry, kteří tam žijí. Katolíky, kteří žijí na Filipínách, tedy v muslimské zemi, jsem vždy obdivoval. Každý z nás, i naše země mají samozřejmě své problémy, ale je vždy dobré modlit se za lidi, kteří jsou daleko, protože všichni jsme údy jednoho těla Kristova.

Děkuji Vám, sestry a bratři.

Váš bratr z Indonésie Frans Indrapradja OFS
překlad: Marie Magdalena Janáčková OFS

Filipíny: Supertajfun Hayan

Jedna z vedoucích osobností filipínské komunity v Itálii upozornila v komentáři pro televizi, že je sice velmi důležité pomoci v takové dramatické situaci rychle a konkrétně, ale neměli bychom na postižené touto pohromou zapomenout ani ve chvíli, kdy opadne vlna emocí a Filipíny zmizí z televizních obrazovek. V tu chvíli budou tamní obyvatelé teprve začínat obtížné období rekonstrukce.

Tyto katastrofy nás nutí zamýšlet se nad tím, zda takto náš domov, planeta Země, nereaguje na násilí, s kterým ji lidstvo ovládá a ničí.

Jak se zachovat a přitom neztratit naději?

Článek 19 naší řehole nám může ukázat směr, kterým se dát, a jak živě a účinně svědčit.

„Ať jsou šířiteli pokoje a pamatují, že pokoj je třeba neúnavně budovat.“

Ale jak uvést do praxe tato slova v konkrétní a dramatické situaci na Filipínách, která krutě zasáhla, jak víme, i mnohé tamní bratry a sestry v SFŘ?

Samozřejmě především modlitbou, která je vždy vydatným pramenem posily a útěchy. V modlitbě můžeme znovu objevit sjednocení s Bohem v lásce a můžeme ho prosit, aby pomohl našim filipínským bratrům a sestrám překonat s vnitřní silou i tuto strašnou zkoušku tak, aby neztratili světlo víry.

Pak také můžeme konkrétní snahou změnit vlastní způsob života tak, abychom ctili přirozenou rovnováhu Stvoření a matka země se znovu stala zahradou, kterou Pán dal do opatrování prvnímu muži a ženě, a přestala být drancovaným územím.

Image source: AFP/Ted Ajibe

Nakonec můžeme reagovat zcela konkrétní pomocí na potřeby našich bratrů a sester na Filipínách, nyní v čase první pomoci i později, když bude třeba vše znovu opravit.

Všechny vás proto zveme a povzbuzujeme, abyste se zapojili. Pokud chcete pomoci i finančně, můžete využít sbírkové konto **Charity pro FILIPÍNY tj. účet číslo 55660022/0800 variabilní symbol (VS) 133**, který Charita zřídila pro tento účel.

Nebo je možné finanční dary na období rekonstrukce zaslat pokladníkovi NBS SFŘ Filipíny. (Číslo účtu má k dispozici NR SFŘ.)

Kéž vám Pán dá svůj pokoj!

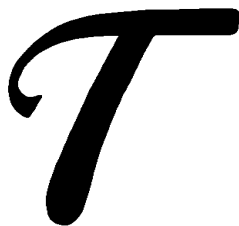
Komise Mezinárodní rady SFŘ

„Přítomnost ve světě“

Překlad: Saša Alžběta Tesaříková

Na co se můžeme těšit

Program Sekulárního františkánského řádu ČR na rok 2014

Úvodní poznámka: Kalendář zahrnuje jednak akce Národního bratrského společenství ČR t.j. celostátní, pořádané a organizované Národní radou SFŘ (Akce NR SFŘ), jednak akce oblastní, pořádané a garantované některým Místním bratrským shromážděním (Akce MBS). Podrobné a aktuální informace jsou na www.sfr.cz. A také ve Zpravodaji NBS SFŘ.

5.1. neděle *Tříkrálové setkání SFŘ* - v klášteře u Panny Marie Sněžné.
(MBS u kostela P. Marie Sněžné)

17.-18. pátek/sobota *Setkání ministrů MBS v Petrinu v Brně*
(Akce NR SFŘ)

15.2. sobota *Zahájení XXXIII. ročníku Cyrilometodějské pěší pouti Levý Hradec – Velehrad (CMP)*
Mše svatá v 9.30 hod. v kostele sv. Klimenta na Levém Hradci. (Akce NR SFŘ)

21.–22.3. pátek/sobota *Jarní formační seminář SFŘ v Brně*
(Akce NR SFŘ)

26.4. sobota *Zahájení roku sv. Ludvíka – patrona SFŘ a současně i 78. pout' ke hrobu Dr. Františka Noska do Poříčí n. Sázavou*
Mše svatá v 15.00 hod. (Akce NR SFŘ)

1.5. čtvrtek *Pout' františkánské mládeže do mariánského poutního místa Hájek u Prahy* (2. ročník)

3.5. sobota *Vzpomínka na bratra Česlava při příležitosti 1.výročí úmrtí.*
Mše svatá a posezení v klášteře v Moravské Třebové, modlitba u jeho hrobu.

22.5. čtvrtek *Pout' seniorů do mariánského poutního místa Hájek u Prahy.* (13. ročník) Zahájení v 9.00 hod v klášteře sester komunity Venio na Bílé Hoře. Mše svatá v Hájecké loretě ve 12 hod. (Akce MBS Praha - Spořilov)

31.5. sobota *Mariánská pouť Prahou* (276. ročník) Zahájení při mši svaté v kostele P. Marie Andělské (kapucíni u Lorety) v 10.00 hod. (Akce NR SFŘ)

28.-29.6. sobota/neděle 2. *Národní františkánská pouť z Velehradu na Antonínka* Mše svatá na sv. Antonínku v neděli v 10.00 hod (Akce NR SFŘ)

2.8. sobota Svátek Porciunkule (akce v mnoha MBS – informace v kalendáři na webu SFŘ)

23.8. sobota *Zakončení XXXIII. ročníku Cyrilometodějské pěší pouti Levý Hradec – Velehrad (CMP)* Poslední etapa (8 km) začíná u farního kostela sv. Václava v 8.00 hod v Boršicích (Akce NR SFŘ)

7.9. neděle *Křížová cesta v Praze na Petříně k zahájení školního roku*
(Akce MBS u kostela P. Marie Sněžné)

12.-13.9. pátek/sobota *Národní františkánská pouť SFŘ na Sv. Hostýn*
Zahájení mši svatou v pátek v 18.00 hod v kapli, celonoční adorace, poutní mše svatá v 10.15 hod. a ve 13.30 křížová cesta
(Akce NR SFŘ)

20.9. sobota *Pouť na Hrádek u Vlašimi*. Mše svatá v kostele sv. Matouše v 11.30 hod. (Akce MBS Praha - Spořilov)

1.10. středa 2. *setkání františkánských seniorů v meditační zahradě v Plzni*
Mše svatá v kapli sv. Maxmiliána Kolbeho ve 12.00 hod. (Akce MBS Plzeň)

17.–18. 10. pátek/sobota *Podzimní formační seminář SFŘ v Brně* (Akce NR SFŘ)

1.–9. 11. Generální kapitula SFŘ v Assisi

Další plánované aktivity:

- V rámci roku Sv. Ludvíka – patrona našeho řádu - doporučuje NR SFŘ všem Místním bratrským společenstvím zahájit toto jubileum na květnových setkáních obnovou profese
- Zasedání Národní rady: 15.2; 24.5; 30.8. a 22.11.
- Exercicie pro členy SFŘ a jejich příznivce (Praha Kapucíni u Lorety) Exerzitátor P. Augustin Šváček, OFM Cap. 1. - 6. 7.
- Františkánské exercicie na Velehradě (Poutní dům Stojanov): Exerzitátor P. Antonín K. Dabrowski OFM: 27.7.–31.7.; adventní 9.–13.12.
- Redakční uzávěrky Zpravodaje NBS SFŘ: 3.3 (č.2); 9.6. (č.3); 15.9 (č.4)
a 8.12 (č.1/2015)

Jarní FORMAČNÍ SEMINÁŘ

21. 3. - 22. 3. 2014

Brno – Petrinum

CIOFS: Naše poslání v dnešním světě tvoří svědectví života, které se vyznačuje bratrskou láskou spočívající v autentickém křesťanství a františkánství.

Z pověření mezinárodní rady se v roce 2014 bude Národní společenství zabývat

Sociální naukou církve a Evangelní exhortací papeže Františka.

Předpokládá se účast formátora nebo někoho jiného vyslaného Radou MBS.

Ubytování hradí Národní společenství.

Přihlášky zašlete nejpozději **do 7. března 2014**

e-mailem: františkan@kolafa.name

nebo dopisem

Kolafa Luboš, Žlutická 5, 323 00 Plzeň

Přihlašuji členy MBS v .....

na formační seminář v březnu 2014

Jméno a příjmení	Služba v MBS	Páteční nocleh	Účast na formaci	Sobotní oběd

Chesterton bude blahořečen

Papež František své ovečky stále něčím překvapuje, takže mě před nedávnem opět - a to opravdu příjemně – zase překvapil a sice svým úsilím o blahořečení G. K. Chestertona, spisovatele, esejisty a autora detektivek.

Upřímně řečeno, mohla jsem to tušit. Bůhvíproč, poslední rok stále, tak trochu přetřhaně, přemítám o Anglii, o její dějinné úloze, o povaze Angličanů a nakonec vždycky, docela překvapivě, dojdou k závěru, že je to národ výjimečný. Navštívila jsem v posledních letech několik prázdninových destinací, dřívějších anglických kolonií a ten blahodárný vliv bývalých vykořisťovatelů je tam dodnes patrný. Přinesli Angličané do svých bývalých kolonií kulturu a rozvoj, což se jiným kolonizátorům vskutku příliš nedařilo, alespoň moje generace má s kolonizátory zkušenost nejen jinou, ale přímo opačnou. Uvědomila jsem si ke své lítosti, že moje milovaná Francie za svým dějinným rivalem pokulhává, nejen, že se vzdala Hitlerovi, ale i v jiných věcech. Vzpomněla jsem si rovněž na obdivná slova svých rodičů, kteří nebyli žádní anglofilové, ale přesto s úctou vzpomínali na ukázněnost Angličanů v době války, na to, jak stáli ve frontě na chleba, aniž by předbíhali a jak anglický král neopustil bombardovaný Londýn. Nechci plodit nějaké nepříjemnosti tím, že vyzdvihuju jeden národ nad druhým, je to pro mě pouze důkazem, že v nebi existuje něco jako nebeská komise, která se zabývá svatořečeními. Pokud byl pan Chesterton navržen, musel předstoupit před komisi spolu s celým svým národem, jehož klady přišly na přetřes. Stejně jako celá anglická literatura, která se může chlubit nejruznějšími velikány, ale zatím žádným, který by byl blahořečen.

A určitě se v nebeském reflektoru při prověřování Chestertonova díla octla i tzv. viktoriánská doba a její literatura, literatura ženská a sentimentální, nicméně hluboce věřících autorů / G. Burnettová, autorka Malého lorda, E. Porterová, autorka Pollyanny nebo Ch. Dickens s celou svou rozsáhlou tvorbou/, literatura vysmívaná, v komunistických učebnicích sloužící jako synonymum všeho pokleslého a hloupého, se svou odstrašující morálkou a jejími limity, jež uvrhly takového génia, jako byl O. Wilde, do vězení.

Nejsem literární vědec a nikdy jsem se do hloubky anglickou literaturou nezabývala, a tak jsem došla k poněkud nevědeckému závěru, že jak chování Angličanů ve vypjatých obdobích, tak i víra a tvorba Chestertonova stojí na kořenech vysmívané anglikánské viktoriánské doby a její literatury a že měl pan Chesterton velkou kliku, že se narodil jako Angličan, v národě, který má stále ještě úctu k tradici, královskému trůnu a jiným, staletími prověřeným, hodnotám.

V mládí jsem přečetla z jeho tvorby salátové vydání Ortodoxie, které jsem našla v domácí knihovně, ale rozum jsem z toho tenkrát moc neměla. Nebylo dostatek zkušeností ani s demokracií, k níž se pan Chesterton tak hluboce a vtipně vyjadřuje, ani se životem.

Až po revoluci jsem přečetla, co mi přišlo pod ruku, hlavně díky panu Tomskému, který přeložil a uspořádal mnohé autorovy stati, promluvy a články – a v údivu jsem zůstala s otevřenou pusou.

V údivu i s díky Bohu, že stvořil takové lidi, jako byl pan Chesterton a národy jako Anglii, Francii a vůbec celou Evropu, která z minulosti vlastní tolik pokladů a kulturních drahokamů, až se tomu nechce věřit. Teprve blahořečení jednoho spisovatele mnohé věci ozřejmí a osvětlí. Pro nás, františkány jen připomenutí: Chesterton napsal životopis sv. Františka, životopis vtipný, nahlížejší nám známá fakta originálním způsobem. Přečtěme si ho znova. Sv. František inspiruje neustále a to nejen spisovatele, ale jak vidíme dnes – i papeže.

Věra Eliášková

Vyučování anglického jazyka v Praze - léto 2014

Letní kurs angličtiny v roce 2014 se bude konat od 16. června do 11. července. Bude to celkem 60 vyučovacích hodin. Vyučování trvá od 9.00 hod. do 12.15 hod. s 15 minutovou přestávkou v 10:30. Řeholním sestřím a kněžím, dále kandidátkám, kandidátům i jednotlivcům, kteří úzce spolupracují s církví, bude dáno 45 stipendií. Kurs poběží zároveň ve třech skupinách: pro začátečníky, středně pokročilé a více pokročilé s anglickou konverzací. Poplatek, který má pomoci s výdaji, bude činit 400,- Kč.

Prosím, posílejte Vaše přihlášky do 31. ledna 2014 na adresu:

Sister Bernadette Prochaska, FSPA, PhD
Marquette University Abbotsford 411
722 N 13th. Street
Milwaukee, WI 53233
U.S.A.

nebo: e-mail: prochaskab@mu.edu

Učebnice (včetně modlitebních knih a Nového zákona) budou účastníkům kursu dodány. Výuka proběhne v prostorách Křesťanského domova mládeže u sv. Ludmily, Francouzská 1, Praha 2 (rohový dům této ulice ústící na Náměstí míru).

NÁZEV A ADRESA ŘEHOLNÍHO SPOLEČENSTVÍ NEBO JEDNOTLIVÉHO KNĚZE ČI SESTRY

JMÉNA JEDNOTLIVÝCH STUDENTEK A STUDENTŮ LETNÍHO KURSU ANGLIČTINY V ROCE 2014

I. Kurs pro začátečníky a pro ty, kdo si chtějí zopakovat základy angličtiny. Studenti také přečtou celé evangelium podle sv. Jana.

II. Kurs pro středně pokročilé je určen těm, kdo mají již základní znalost angličtiny. Kurz zahrnuje i konverzaci.

III. Kurs pro více pokročilé, zvláště zaměřen pro ty, kdo chtějí při hodinách více konverzace.

Ve všech úrovních bude vyučování gramatiky i konverzace, dále modlitby, Písmo sv. a zpěv v angličtině. Knihy pro studenty a studentky jsou zdarma. (Tento kurs anglického jazyka je sponzorován USCCB – Biskupskou konferencí katolické církve v USA – www.usccb.org)

SEMINÁŘ MINISTRŮ MBS SFŘ

17. – 18. ledna 2014 Brno – Petrinum,

studentský církevní domov Veveří 15, Brno

Doprava: Z hl. nádraží do Petrína tramvají č. 12 nebo 13 směr Královo pole, zastávka Grohova.

Můžeme se sejít po mši sv. před kostelem u kapucínů a jít společně pěšky.

Seminář je určen pro ministry MBS SFŘ nebo jejich zástupce.

Program je zaměřen především pro ně a jejich obětavou práci v MBS.

V případě, že by se ministr ani zástupce nemohli zúčastnit, budeme rádi, když delegují jiného člena svého MBS, abychom byli v osobním kontaktu s co největším počtem společenství.

Přihlášky zašlete nejpozději do 6. ledna 2013

Nocleh a sobotní oběd budou hrazeny z prostředků NR SFŘ ČR

Adresa: Luboš Kolafa
Žlutická 5
Plzeň 323 00

e-mail: [frantiskan @kolafa.name](mailto:frantiskan@kolafa.name)
pokud můžete, přihlaste se e-mailem

PROGRAM SETKÁNÍ:

Pátek 17.1.2014:

17:00 mše svatá u kapucínů

+ modlitba breviáře s bratřími

18:30 ubytování

19:30 společná večeře po františkánsku

- z vlastních zásob!!! – osobní rozhovory

20:30 společná modlitba – adorace v kapli

Sobota 18.1.2014:

07:00 společná snídaně – z vlastních zásob!!!

08:30 mše svatá v kapli

09:45 dopolední formace ministrů MBS

**EVANGELII GAUDIUM – úvod a společný
rozhovor o uplatnění v MBS a Národním
společenství SFŘ**

12:00 Anděl Páně

12:30 oběd v restauraci

14:00 odpolední diskuse

15:00 závěr a požehnání

PŘÍPRAVA NA PROGRAM:

Číst průběžně Evangelii Gaudium a rozjímat o uplatnění v MBS

(www.radiovatican.cz - lze soukromě vytisknout)

- 1. Radost, která se obnovuje a sděluje v našich MBS** – radost z cesty sv. Františka a radost z evangelizace v našich MBS Věčná novost františkánství může oslovit druhé lidi
  - 2. Neodkladná církevní obnova** – jak nově přistupovat k národnímu a mezinárodnímu společenství SFŘ? Církev a komunita je naše matka, účast našeho MBS na společných akcích Národního společenství
  - 3. Krize komunitního nasazení** - skromnost jako životní styl, financování SFŘ, smíření znamená dotknout se ran
- A DALŠÍ ODSTAVCE Evangelii Gaudium podle toho, jak vyjdou přeložené. Čti tři odstavce i víc denně až do 17.1.2014, ať se stihneš připravit**

MBS v.....

přihlašuje:.....

nocleh: ANO NE

podpis:

XXXIII. ročník Cyrilometodějské pouti v roce 2014

Letošní trasa z Levého Hradce vede přes Tábor/Klokoty, Pelhřimov, Jihlavu a Netín do Velkého Meziříčí. Odtud bude pokračovat v napojení na Pout' moravských farností (XIV. ročník) přes Tišnov, Vranov u Brna, Křtiny a Boršice na Velehrad. Chodíme vždy ve třetím víkendu měsíce.

Itinerář a rozpis jednotlivých etap

I. etapa sobota 15. 2. Zahájení tradiční mši svatou v 9.30 hod v kostele sv. Klimenta – UBI CHRISTIANITAS INCEPTA EST. Celebruje otec Regalát Beneš, OFM – vicepostulator beatifikačního procesu 14 pražských mučedníků-františkánů, jejichž liturgická památka se právě tento den slaví

Trasa: Levý Hradec – Praha Dejvice – Jungmanovo náměstí - kostel Panny Marie Sněžné (zde v kapli sv. Michala u jejich hrobu uctění památky těchto mučedníků). Pokračování dále přes Podskalí do Bráníka. 20 km

II. etapa neděle 16. 2. Zahájení mši svatou v 8.00 hod v kostele Panny Marie Sněžné v kapli sv. Michala. Odchod ze stanice tramvaje Pobřežní cesta v 10.00 hod. Trasa: Praha – Modřany – Zbraslav – Vrané nad Vltavou – Zvole – Jílové u Prahy. 23 km.

III. etapa sobota 15. 3. Jílové u Prahy – Kamenný Přívoz – Neveklov. 18 km

IV. etapa neděle 16. 3. Neveklov – Vojkov – Heřmaničky. 21 km

V. etapa sobota 26. 4. Heřmaničky – Střeziměř – Borotín – Klokoty. 26 km

VI. etapa neděle 27. 4. Klokoty - Tábor - Černovice 25km

VII. etapa sobota 17. 5. Černovice - Pelhřimov 23 km

VIII. etapa neděle 18. 5. Pelhřimov - Křemešník – Dolní Cerekev 23km

IX. etapa sobota 14. 6. Dolní Cerekev – Jihlava – Luka nad Jihlavou 22 km

X. etapa neděle 15. 6. Luka u Jihlavy - Netín 21 km

Následující etapy se jdou společně s XIV. ročníkem moravské poutě na Velehrad:

XI. etapa pondělí 18. 8. Netín – Lavičky - Velké Meziříčí 8 km

XII. etapa úterý 19. 8. Velké Meziříčí - Osová Bitýška – Tišnov 33 km

XIII. etapa středa 20.8. Tišnov - Vranov u Brna – Adamov - Křtiny 35 km

XIV. etapa čtvrtek 21.8. Křtiny – Rostěnice - Kozlany - Milonice 35 km

XV. etapa pátek 22. 8. Milonice – Sv. Klimentek - Boršice 35 km

XIV. etapa sobota 23. 8. Boršice – Velehrad 8 km

Sesterská, tj. moravská větev XXXIII. ročníku Cyrilometodějské pouti bude vycházet z Nového Jičína přes Svatý Hostýn Štípu na Velehrad. Začíná v Novém Jičíně ve Španělské kapli 22. února ve 13.00 hod (tj. v následující neděli po společném zahájení na Levém Hradci).

DUCHOVNÍ TÉMA XXXIII. ročníku: **Naše matka církev**

Kontakty na organizátory

"pražské" větve pouti:

Libor Gottfried: 739 389 158

e-mail: L.Gottfried@seznam.cz

František Reichel: 725 939 385

e-mail: f.reichel@volny.cz

a letáčky bude pro Vás rozesílat:

Uršula Janků: 731 604 392 e- mail: Ursula.Janku@seznam.cz

nebo pevná linka: 286 891 447

„novojičínské“ větve pouti:

Zdenka Urbanová 723 939 995 e- mail: zdenka.urbanova@atlas.cz

Celkové i aktuální informace jsou též webových stránkách:

www.poutnik-jan.cz a www.sfr.cz

Pout' do Poříčí nad Sázavou 2014

V Poříčí n. S., v kostele sv. Havla (u řeky), bude obětována mše sv. **za dr. Františka Noska** (1886-1935), františkánského terciáře a významného předválečného katolického politika a národohospodáře. Pout' bude **v sobotu 26. dubna 2014**; mše svatá bude **v 15.00 hodin**.

Národní rada Sekulárního františkánského řádu spolu s farností v Poříčí zvou srdečně na pout' Vás i Vaše přátele. Národní společenství terciářů tím zahájí Rok francouzského světce Ludvíka, patrona SFR.

Spojení do Poříčí je vlakem; v Čerčanech se přestupuje.

9.07	12.07	13.07	Praha hl.n.	17.26	17.56	18.26	18.56	19.26
	13.00	14.00	Čerčany	16.33	17.03	17.33	18.03	18.33
		14.06	Čerčany					18.09
		14.10	Poříčí n.S.					18.03
10.10			Benešov (pěší pout')					

Poznámky:

a) Jde o zastávkové vlaky.

b) Z Čerčan do Poříčí jsou asi 2-3 km. Je možno putovat i z Benešova, kde je sraz asi v 10.20 hodin u východu z nádraží ČD ve směru na Konopiště.

c) Možno jet i přes Davli: z Poříčí v 16.40 v Praze - Braníku 18.18, v Praze hl. n. 18.35 hodin.

d) Na trati Praha – Benešov bývají někdy výluky. Informace o nich jsou na webové stránce Českých drah www.cd.cz. Nebo je možno zavolat jejich inform. službu na tel. 840 112 113.

e) Bližší informace o pouti:

muller.miloslav@centrum.cz, tel.272 76 50 83, mobil 732 74 49 53.

Co se dělo v našem řádu

8. zasedání národní rady 23.11.2013 v Brně

Národní rada se sešla k jednání v plném počtu 23.11.2013 v Brně u kapucínů. Na programu bylo kromě obvyklých témat (vizitace a volby v MBS, způsob podpory mládeže, formační texty, uzávěrka Zpravodaje a zpráva hospodáře) projednáván program NBS SFŘ na příští rok, chystané změny našeho webu, přípravy poutí, formace ve vznikajícím MBS Sušice, a příprava blahořečení Dr. Noska. Můžeme se těšit na lednové setkání ministrů MBS a jarní formační seminář, a taky na opětovné vydání knížky Jana Pečeného – Cesta, po které mnozí ministři a formátoři volali již delší dobu. Příští setkání národní rady bude v Praze 15.2.2014 u Panny Marie Sněžné u příležitosti svátku 14 pražských františkánských mučedníků, blahořečených v říjnu 2012.

Celý zápis ze zasedání najdete na našem webu.

Zapsala Zdenka Nečadová, sekretář národní rady

Proběhlé volební kapituly:

MBS Blažovice – Jiří Šenkýř
MBS Plzeň – Jiří Šenkýř
MBS Jilemnice – František Reichel

Proběhlé bratrské a pastorační vizitace:

MBS Hradec Králové – Markéta Strašíková a P. Lukáš P. Bradna OFM
MBS Přerov – František Reichel a P. Petr Petřivalský OFMCap.
MBS Ostrava – Luboš Kolafa
MBS Jindřichův Hradec – Luboš Kolafa a P. Antonín K. Dabrowski OFM

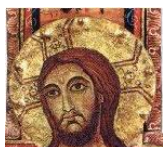
Plánované volební kapituly v 1. čtvrtletí 2014:

MBS Fulnek
MBS Liberec

Plánované bratrské a pastorační vizitace v 1. čtvrtletí 2014:

MBS Černošice
MBS Hodonín
MBS Moravská Třebová I
MBS Nivnice
MBS Podolí u Brna
MBS Stará Boleslav

Vzpomínka na Národní pout' na Hostýn v září 2013

Na kříži z kostelíka sv. Damiána v Assisi není Ježíš mrtvý ani umučený. Není ani přibitý, ale vzkříšený a živý. S klidnou tváří a očima upřenýma skrze nás, skrze naše srdce, připravený k rozjímání o milostivém Otci. Máme jít v jeho šlépějích, tak, jak jej vidíme kráčet na vrcholu kříže a stoupat mezi anděly k Otci. Takového jej spatřil sv. František a takového jej následoval. Kráčel po Jeho vzoru cestou světla, plný vděčnosti za všechno, co každý den obdržel a plný radosti, že patří Bohu. Podobný byl i úmysl naší křížové cesty v závěru pouti na Hostýn. (Více o kříži vystaveném v klášteře Klarisek v Assisi ke stažení <http://frantiskan.kolafa.name>)

KŘÍŽOVÁ CESTA SVĚTLA - HOSTÝN 2013 -

posloužila k projevům vděčnosti Bohu za dar františkánské cesty životem. Zhruba 50 poutníků zpívalo a modlilo se za požehnání pro další sesterskobratrský život v našem Národním společenství SFRČ v celé České republice.

ZASTAVENÍ KŘÍŽOVÉ CESTY: *pod vedením otce Petra Petřivalského OFM Cap.*

- 1. Kristus je dar Otcovy lásky a cesta k němu**
- 2. Silou evangelia jsme uváděni k vnitřní proměně myšlení a jednání**
- 3. Ve svých rodinách žijeme františkánským duchem pokoje**
- 4. Učíme se přijímat druhé lidi jako Kristův obraz**
- 5. Účastí na eucharistii obnovujeme v sobě tajemství Kristova života**
- 6. Žijeme v láskyplném společenství s papežem, biskupy a kněžími**
- 7. Naše obrácení obnovujeme čtením evangelia.**
- 8. Denně hledáme živého Krista působícího v našich sestřích a bratrech.**
- 9. Stáváme se živými údy církve.**
- 10. V různých situacích života plníme své stavovské povinnosti.**
- 11. Budujeme bratrštější svět**
- 12. Práci považujeme za dar a milost.**
- 13. Naše bratské společenství má být společenstvím lásky**
- 14. Zavázali jsme se žít evangelium.**

(Formátor Luboš Kolafa)

Reportáž z Formačního setkání v Brně

12.10.2013 v Petrinu

V pátek večer

K vzájemnému poznávání nám pomohla divadelní hra o sv. Františkovi. Kdo byli herci? Přece my sami. Netušil jsem, kolik je v každém z nás chuti si hrát – nedalo by se to využít i při trvalé formaci v našich společenstvích?

V sobotu společná diskuse nad textem 24. článku našich Konstitucí.

- *Ať sekulární františkáni považují svou vlastní rodinu za prvořadé prostředí, ve kterém mají žít své křesťanské závazky a františkánské povolání.*

Co jsme si odnesli? **V rodině je třeba:** Odpouštět si, mít s druhými trpělivost, nepřestávat komunikovat, investovat do vztahů, zajistit dětem společenství, které je bude budovat, protože my sami na to většinou nestačíme. (skaut, spolčo ve farnosti apod.) Také babičky a dědečkové hrají velmi důležitou a někdy rozhodující roli.

Další diskuse se týkala široké františkánské rodiny - bratrského společenství:

- *Konstituce: V bratrském společenství ať jsou sdíleny zkušenosti... důležité okamžiky rodinného života a věnuje se bratrská pozornost těm, kteří žijí v obtížných situacích...ať se vytvářejí podmínky pro dialog mezi generacemi.*

Cestou je otevřenost, zdvořilá upřímnost ve **sdílení a vzájemné pomoci v našich MBS**. Důležitá je atmosféra důvěry: nelze vynášet soukromé věci na veřejnost!! Kdo vynáší důvěrné věci za hradby soukromí, boří a někdy dokonce navždy zboří domov. Konstituce podporuje **prostor vytváření skupinek manželů či rodin** (vždy pod patronací Rady MBS, viz §34) Taková skupinka by měla **i nadále udržovat živou komunikaci mezi generacemi** (minimálně 1 x měsíčně na setkání MBS)

K tématu Františkánské rodiny zazněla **touha vylepšit naše národní společenství**, kterého se zúčastní pouze polovina všech našich společenství. Jak si můžeme vzájemně a hlavně prakticky pomáhat při cestách na formační setkávání (3 x ročně) a na poutě (Hostýn, Antonínec, Hájek)? *Napište Národní radě, co by pomohlo ve vašem společenství.*

Sobota odpoledne: Světlo víry. Mimo jiné mne oslovily myšlenky bratra Jirky Šenkýře: *Potřebujeme smíření s minulostí. Pravda je vždy dar od Boha a proto musíme při hlásání svých názorů zůstat skromní a nepovažovat pravdu za své vlastnictví. Pravdu je potřeba nejen zkoumat, přemýšlet o ní z více úhlů, ale především ji nasýtit láskou našeho nebeského Otce. Bratrství či rovnost nejsou možné bez Otce. Pravdu, kterou nám předává církev z generace na generaci, je nutné přijímat s důvěrou, jakou měl k církvi např. sv. František.*

Rok 2014 bude věnován při našich formačních setkáních Sociální nauce církve. Jaká témata by vás zajímala v sociální oblasti našeho života? Napište Národní radě.

(sestavil formátor Luboš Kolafa)

Domov důchodců na kraji města

V očekávání nového setkání jsme vyrazili v sobotu dopoledne s bratrem Juniperem a mladým bratrem Františkem do Domova důchodců, který leží na okraji Českých Budějovic. Po úspěších s přednáškou o běžném rodinném životě v Izraeli, kterou si připravila Hanička a která byla jemným mixem rodinných vzpomínek a informací o současném životě Izraelců a po mé přednášce o dlouhé cestě do Santiaga de Compostela, jsme se rozhodli zopakovat dědečkům a babičkám, kteří tam na nás čekali, druhou přednášku – tu španělskou. Před cestou jsem zkontroloval promítačku, notebook, reproduktory a přítomnost všech potřebných kabelů, textových podkladů a docela jsem se na toto setkání těšil.

Minule jsem v jiném Domově důchodců hovořil o své 1000 km dlouhé pouti z francouzských Lurd do Santiaga, o smyslu poutí vůbec a o tom, co mne přivedlo k jejímu absolvování. Stařečky zaujaly útrapy i radosti cesty, předsevzetí, která jsem si na ní dal a všechny nevšední zážitky, které se mi na ní udály. Ptali se, velmi živě reagovali a nakonec jsem od nich dostal krásný, jimi vyrobený dárek. Očekával jsem, že dnes, zbaven trémy, si reprízu své přednášky náležitě vychutnám a třeba ještě něco přidám...Po krátkém bloudění autem, zapříčiněným laskavým hlasem paní z krabičky GPS, která očividně nikdy v tomto Domově nebyla, jsme se dostali na cílové místo.

Ošetřující personál nás již čekal a stařenky a stařečci také. Seděli ukázněně v jídelně a vyhlíželi nás. Pozdravili jsme, bratr Juniper nás představil a srdečně poděkoval za přijetí. Trochu mne zarazilo, že reakce babiček a dědečků není tak spontánní, ale asi mají trému, pomyslel jsem si. Tréma to nebyla. Většina zdejších klientů byla stížena více či méně Alzheimerovou nemocí. Bratr mi předal slovo a já se opatrně začal představovat. Ale pozornost jsem vzbudil pouze u jedné stařenky, usměvavé, s krásnýma očima. Ta jediná reagovala na moje snažení a komentovala kratičkými glosami vše. Ostatní byli zaujati ubrusem stolu, nebo lehce podřimovali. Zmocnila se mne panika. Po třech minutách jsem pochopil, že tady si své

zkušenosti z cest mohu strčit za klobouk. Paní ošetřovatelka nám naznačila, že to asi bude těžké, nicméně mne povzbudila. Dobračka. V duchu jsem byl však zoufalý z představy, že zde mám aspoň hodinu naplnit nějakým smysluplným povídáním. A tak jsem začal nahlas hovořit velmi obecně, že cesta byla dlouhá a dlouhá a dlouhá a vše jsem doprovázel gesty (jako že jdu atd.). Ale po chvíli takového povídání jsem si uvědomil, že i ta nejpilnější posluchačka už dávno ztratila nit mé přednášky a živě reaguje jen na právě vyslovené.

„Bože, pomoz,“ zaprosil jsem v duchu. V tu chvíli mi přispěchal na pomoc František a zeptal se stařečků, jestli také chodí na procházky... A přece jen se rozproudila debata. Paní u okna s krásně upravenými vlasy se přidala a potvrdila „ano“. A i ostatní příkyvovali. Uvědomil jsem si, že Pán nechce, abych vyprávěl, ale abych naslouchal. Téma poutě jsem opustil a spolu s bratry jsme se vyptávali na to, co rádi jedí (dozvěděli jsme se, že jim chutná všechno), kam rádi chodí (prý ven na sluníčko), na co se rádi dívají v televizi (paní ošetřovatelka jim pomohla s vyjádřením, že na filmy pro pamětníky), jestli také cvičí (že prý s paní rehabilitační)... prostě – najednou se úlohy otočily a já jsem byl zvědavý na jejich život a čekal jsem jejich odpovědi. Debata šla dál. Zopakovali jsme si sborově, jak jdou měsíce v roce za sebou a dny v týdnu a takové ty věci, které je třeba v paměti udržet. A najednou jsem přestal úporně přemýšlet, co řeknu. Díval jsem se na ně. A do očí mi vstoupily slzy. Ne lítosti. Ani soucitu. Byly to slzy vděku. Najednou jsem viděl, jak jsou krásní. Ve své bezbrannosti, odevzdanosti, zranitelnosti, upřímnosti a pravdivosti. Všiml jsem si, jak o ně ošetřovatelky pečují a když jedna paní vyplivla zuby do skleničky, protože jí přišlo, že je čas na spánek, hned přispěchala a jemně, velmi laskavě ji napomenula, zuby umyla a paní zpět nasadila... Byla v tom něha, laskavost, dobrota. Všiml jsem si, že se všichni usmívají. Někdo víc, jiný méně, ale byl to úsměv radosti. Radosti z toho, že jsme tam. Že jsme za nimi přišli. Nejraději bych je všechny zulíbal. Babička nejbližší k nám tiše plakala. Byl to pláč štěstí. Ona se radovala z nás. Prostě a jednoduše: strávili jsme tam krásné dvě hodiny, povídali si, sdíleli se a měli se rádi. Ani se nám nechtělo končit. Ale pak bratr Juniper poděkoval všem a poprosil je, zda by se s ním mohli pomodlit jeden Otčenáš. Pokývání hlavou několika stařenek znamenal souhlas všech. Ale pak se stalo něco, na co nikdy nezapomenu. Ozval se sborový Otčenáš, který pronášeli i ti, co snad celou dobu u stolku spali. A sami si přidali Zdravas Maria. Bylo to tak moc krásné! Dojemné. Silné. Ti stařečci mi dali mnohem více, než bych jim mohl dát já, sebelepší přednáškou.

Pane, prosím, chtěl bych jednou být jako oni. Když už si nebudu pamatovat ani své vlastní jméno, chci hlasitě velebit jméno Tvé. Amen.

Honza Pospíšil, MBS sv. Josef, Praha

Poděkování překladatelům

Mockrát děkuji všem statečným bratřím a sestrám, kteří se pustili do překládání. Díky Vaší ochotě jsme téměř dohnali zpoždění v překladech letošních formačních textů Mezinárodní rady. Už nám chybí jen po jednom dílu z každého cyklu!

Jsem moc ráda, že je nás na to víc, můžeme témata formačních cyklů sdílet ve svých společenstvích a být tak duchovně spojeni s ostatními sekulárními františkány po celém světě.

Saša Alžběta Tesaříková OFS
delegátka v Mezinárodní radě SFŘ

Zpráva z formací 16 noviců v MBS Sušice Národním společenstvím

30.10.2013

O formaci se starají především bratři z kláštera a 1 x měsíčně formátor z národního společenství, za vydatné pomoci MBS Plzeň. Br. Ženíšek promluvil o bratrství podle knihy *Hilarina Felder OFM Cap - Ideály sv. Františka*. Br. Kolafa probral *první část řehole* a konstitucí. Dalším tématem bylo vyprávění o pravidelném setkávání Národního společenství v Brně. *Formace v Petrinu* probíhá 3x do roka. Do programu noviciátu se pravidelně zapojují sestry a bratři z místního společenství. Vybírají některé myšlenky z *Knihy L. Lehmana: František mistr a učitel modlitby*. Duchovní asistent, Serafin Beníšek OFM Cap nás učil kontemplovat Františkovu modlitbu k Marii. Mimo jiné jsme začali vyplňovat i karty členů, zpívali jsme a společně se modlili.

27.11.2013

Naše setkání jsme zahájili zpěvem písní ze zpěvníků Koinonia a společnou modlitbou. Br. Kolafa vedl diskusi s novici na téma řehole 11-15. *Chceme mít správné smýšlení a uchovávat si odstup při užívání časných dober. Chceme usilovat o čistotu srdce a stávat se svobodnými pro lásku k Bohu a k bratrům a sestrám a mít radostnou ochotu přibližovat se ke všem lidem, zvláště nejmenším. Jsme povoláni k tomu, abychom budovali svět, který je bratrštější a více odpovídá evangeliu.* Zmínil se též o volbách služebníků ve

společenstvích. Společná, pomalu vyslovovaná modlitba sv. Františka k Panně Marii, která je chrámem a církví, o níž promluvil br. Melcher a tiché zamyšlení nad touto modlitbou nás vrátilo od lidských úvah a názorů zpět ke Kristu, našemu Pánu.

(Formátor Luboš Kolafa)

Členské příspěvky - proč ?

Členské příspěvky, které zasílají MBS Národní radě, jsou **jednou z forem solidarity** jak členů, tak místních bratrských společenství a to jak v rámci Národního, tak i Mezinárodního společenství SFŘ. K čemu slouží – co se z nich hradí?

- Celostátní akce Národního společenství
- Vydavatelská činnost NBS
- Příspěvek na cestovné členům NR při cestách na volební kapituly a také bratrské a pastorační vizitace v MBS
- Řádné příspěvky Mezinárodní radě na úhradu mezinárodních akcí i provozu sekretariátu
- Mimořádné příspěvky Mezinárodní radě na úhradu mimořádných akcí (viz Filipíny a pod) a také na podporu akcí františkánské mládeže

Z několika MBS nám však **dosud nezaslali příspěvky za minulý rok** (některé ani za rok 2012). Prosím ministry MBS, aby si zkontrolovali, zda byly příspěvky odeslány. Všem ostatním děkuji za pochopení a solidaritu.

František Reichel

Sušice – oblačka 15 kandidátů do SFŘ

V posledních letech jsme si zvykli slýchat o stárnoucích a vymírajících společenstvích SFŘ, o jejich rušení z důvodu nedostatku členů. Oživený zájem o Gifru ze strany lidí s mnohdy minimálními zkušenostmi v práci s mládeží i akcentace generálního vedení SFŘ právě v této oblasti prakticky při všech vizitacích v ČR svědčí o neutěšeném stavu řady společenství u nás. Jestliže před 10 lety bylo v asi 60 společenstvích 1000 členů s průměrným věkem 61 let, bratři a sestry v předdůchodovém věku tvořili 41%, dnes je stav poněkud méně radostný.

Překlad zahraničních podkladů a vytvoření právního rámce pro zapojení mladých do SFŘ samo o sobě nic neřeší. I radikální zásahy proti dosud fungujícím strukturám v naději, že se tím uvolní prostor pro vznik nových, správnějších mládežnických společenství, které většinu svých členů dovedou do lůna SFŘ, jsou naivní. Mládež se dnes vyvíjí daleko rychleji než v době, kdy jsme mladí byli my. Zvláště v oblasti psychosociální nastaly tak radikální změny, že kdo s mládeží pravidelně nepracuje, neuvěří a hlavně není schopen ji přijmout, aniž by ji předem nepředkládal seznam toho, co ona nejprve musí změnit. I věkové vymezení mládeže, které u mnohých přetrvává z dob deklarovaných za hlubokého socialismu, je dnes naprosto nepřijatelné. Zhodnotit vývoj posledních dvaceti let striktním prohlášením, že všechno je špatně, si snad ani nezaslouží komentáře.

Co to znamená? Máme rezignovat a smířit se s tím, že SFŘ u nás nevyhnutelně vymře? Nebo že zbude jen pár společenství ve velkých městech? Jistě ne! Někdy se v podobných úvahách možná až příliš zdůrazňuje, že si členové oněch společenství za to vlastně mohou sami, že bratři ustanovení za asistenty mají svázané ruce, že de facto mohou jen zpozvdálí přihlížet a na závěr konstatovat „smrt“ společenství, když paragrafově přestanou splňovat potřebné podmínky. **Jsou jistě některé důležité prvky, které výrazně pomohou společenství oživit a prohloubit bratrský charakter, jako např. častější scházení (po 14 dnech popř. po týdnu),** ale bohužel to ne všude je technicky možné. Někdy pomohou aktivity poutního rázu konané mimo pořadí pravidelných setkání, **někdy společná charitativní zaangażovanost nebo alespoň péče o staré a nemocné členy vlastního společenství.** Nicméně to je jen jedna strana mince. **Druhou je role duchovního asistenta, jeho zaangażovanost, ochota, schopnost dát společenství správného ducha a pomoci mu proměnit se ze „spolku“ (byť) sjednocovaného Františkovou duchovní cestou („Kde jsou dva nebo tři...“) k hlubokému bratrskému společenství („Měli jedno srdce a jednoho ducha“) otevřenému, láskyplnému, nabízejícímu přijetí pro nově příchozí.** I duchovní asistence se může realizovat farizejsky (a to s dobrým pocitem) – naplnit literu zákona, ale ani o milimetr dál, ani o sekundu víc, než je nezbytně nutné. Ze strany SFŘ tomuto přístupu občas nahrává postoj čerstvě plnoletého dítěte, často zdůrazňujícího svoji samostatnost, nezávislost a hlavně to, že ničí pomoc vlastně nepotřebuje. Ani v nejmenším nechci glorifikovat předkoncilní model III. řádu, často připomínající spíše fankluby jednotlivých otců (ředitelů), zaměřující nezdůvodněnou poslušnost za nesvéprávné postoje.

To, že ale dobrá vůle aktuální stav změnit, nevymizela, o tom svědčí malý zázrak, jehož jsem byl svědkem v Sušici. V Českobudějovické diecézi existuje jediné malé společenství SFŘ v Jindřichově Hradci. Zde působili do r. 1950 bratři františkáni a nějaký čas v 90. letech nedávno zemřelý P. Vladimír OFM. Na opačné straně diecéze byla na podzim r. 2007 po šestileté

odmlce obnovena komunita kapucínů v Sušici. První bratři se vrhli se zápalem sobě vlastním do rekonstrukce kláštera a tak jim mnoho času na mimosvátostnou pastorační nezbylo. Po radikální obměně komunity, v létě 2012, stávající bratři více zaměřili svoji pozornost na vytvoření různých společenství pro farníky. Mezi nimi se objevil i pokus o znovuzkříšení před desetiletími zde fungujícího III. řádu. Nejprve proběhla jednání s formátorem NR SFŘ Lubošem o možnostech vzniku a formace společenství při našem klášteře. Nabídka farníkům zazněla při kázání o loňské slavnosti sv. Františka. Na první setkání dorazilo 14 duší a od druhého (setkání jsou po 14 dnech) se počet ustálil kolem 20 lidí. Zájem byl překvapivý, nicméně řada místních uvedla, že na tuto nabídku vlastně již delší dobu čekala. Střídavě byli zájemci seznamováni se sv. Františkem a jeho spiritualitou v historickém kontextu a v jeho spisech. Po několika návštěvách členů MBS z Plzně a z Prahy zasedala v Sušici NR SFŘ, která kromě jiného projednávala místní žádost o vznik nového společenství a možnost kandidátů vstoupit do „noviciátu“ SFŘ. Po troše papírování byla žádost schválena. Slavnost sv. Františka byla letos v Sušici opravdu slavná, dekorovaná vstupem 15 zájemců do SFŘ. Zárodek nového společenství je podřízen přímo NR, takže vlastní přijetí bylo pod taktovkou jejich zástupců – Luboše a Saši. Dorazilo ale více terciářů z Plzně i Prahy. Následovalo pohoštění, pro všechny v kostele přítomné, na které napekli a nachystali hlavně novopečení „novicové a novicky“...

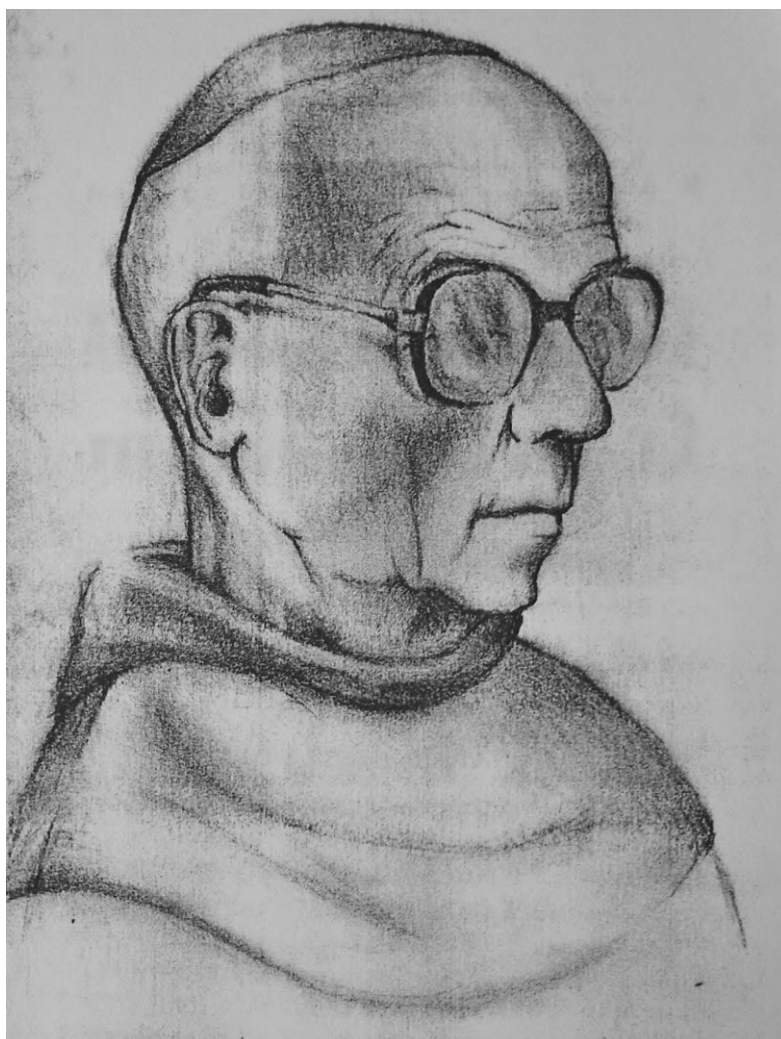
br. Romuald OFMCap

Otec Radim, OFM

„neviditelný“ služebník Boží

7. prosince se ke mně jednou z nevyzpytatelných cest Božích dostala zpráva, že otec Radim umírá. Možná to bylo už v době, kdy toho dne v kněžském domově ve Staré Boleslavi vydechl naposledy a odešel spočinout v náručí Boží. Zemřel tak, jak žil. Klidně, v tichosti a v ústraní.

Snad by se slušelo do nadpisu napsat jeho celé jméno i akademický titul, ale kdo je vlastně znal. A kdo vlastně doopravdy znal otce Radima. O tom, že nebyl vzděláním ekonom, ale absolvent vysoké školy politické (kterou dokončil v roce 1950!), jsem se dozvěděl až při četbě jeho vlastních vzpomínek při přípravě tohoto článku. Občanské jméno měl Miloslav Jáchym. Ale křestní jména měl ještě dvě další. A příznačná. František po kmotrovi a Vojtěch po otci. Z Miloslava Františka Vojtěcha se stal otcem

Portrét od neznámé účastnice exercicií

Radimem (po bratru sv. Vojtěcha), františkánem.

Po svém patronu i otec Radim volil cestu nenápadnou, ve skrytu. Do jeho zatčení při známém zátahu na františkány v roce 1983 ani jeho vlastní maminka nevěděla, že syn je františkán a tajně vysvěcený kněz. A kdyby jen kněz. V té době už osmý rok vyučoval filozofii v podzemních teologických studiích. O co méně toho otec Radim napovídal, o to více pracoval. K těm teologickým studiím samozřejmě nebyly učebnice. Tak je překládal. Nevím ani přesně, kolik jazyků vlastně znal. Jisté je, že překládal z němčiny, polštiny a italštiny. A kdo ví, jestli někdo někdy dokáže spočítat, kolik těch překladů vlastně bylo.

Otec Radim byl subtilní postavy a co jsem ho znal, trpěl různými zdravotními potížemi. Pokud se o nich někdy zmínil, tak jen se svým typickým suchým humorem. Sloužil ale až do poslední chvíle. Když jsem u něj byl v létě naposledy u zpovědi, říkal: „Už si najděte někoho jiného. Už na vás nemám sílu.“ A dodal: „Já už jen čekám, až si mě Pán zavolá.“ Přitom ještě do toho léta dokázal sloužit mši sv. u svých milých „farníků“ ve Vratislavicích.

Otče Radime, přimlouvej se za nás u Pána.

František Chlouba

Ještě o františkánských misijích v Českých Budějovicích

Františkánské misie v Českých Budějovicích se od 9. do 12. října 2013 uskutečnila katolická misie pořádaná bratry františkány a Školskými sestrami sv. Františka ve spolupráci s dalšími členy františkánské rodiny, salesiány, zástupci arciděkanství i místních farností a řadou dobrovolníků. Záštitu nad celou akcí převzali primátor města České Budějovice Mgr. Juraj Thoma a českobudějovický biskup Mons. Jiří Paďour OFMCap. Jak říká bratr Jakub Sadílek OFM, který s myšlenkou pořádání pravidelné misie v některém větším českém či moravském městě před pěti lety přišel, cílem misí bylo rozdělit se o naději, kterou jako křesťané žijeme: „*Rádi bychom se rozdělili o naději, která naplňuje náš život, aby se o církvi nemluvilo jenom v souvislosti s tématy, která nejsou jádrem křesťanské víry, ale abychom se dostali ke zvěsti radosti, která je jejím středem.*“

Téměř osmdesát účastníků misijního týmu, převážně mladých lidí z různých míst České republiky, se setkávalo s místními obyvateli přímo v ulicích a ve stánku při katedrále, dále také v nemocnicích, školách, domovech pro seniory, doléčovacích centrech pro závislé a studentských klubech a kolejích, kde uspořádali různé programy.

Pro zájemce byla otevřena tzv. Františkova kafirna, která nabízela možnost nezávazně si promluvit o křesťanství nebo o otázkách týkajících se hodnot a smyslu života. Páteční večer byl věnovaný koncertu slovenské skupiny SPÉ, který rozezněl Piaristické náměstí. Posлуhači, kteří přijeli z různých českých měst, si vyslechli skupinu patřící ke špičkám slovenské křesťanské hudební scény. V sobotu večer se v katedrále konalo divadelní představení italské umělkyně Martiny Cardellové Zraněný pastýř. Mezi nejoblíbenější body programu patřil prostor modlitby a ticha v kostele Svaté rodiny. Chrám, jenž byl po dlouhá léta uzavřen, nabízel možnost setrvat chvíli v tichu nebo poprosit členy týmu o modlitbu za osobní potřeby. „*Když jsme pozvali někoho, aby svěřil své těžkosti v kostele Bohu, překvapilo mě, jak velký zájem o to byl a jak často se u nich během krátké návštěvy začaly v srdci řešit jejich situace, jak mnozí najednou našli nový směr, novou cestu, novou naději, nové povzbuzení,*“ popisuje své dojmy Sadílek. Jeho slova potvrzuje i další z pořadatelů Markéta Šivelová: „*Kostel byl takovým domovem. Lidé potom odcházeli s rozzářenějšíma očima.*“

Akce probíhala ve spolupráci s místními věřícími, v jednotlivých bodech programu se zapojili křesťané ze čtrnácti českobudějovických kostelů. Na ně se mohou obrátit zájemci o další kontakt. „*Setkali jsme se s mnoha krásnými křesťany a dobrými kněžími, kteří jsou ochotni přijmout ty, kdo budou potřebovat pomoc při hledání ve svém životě. Můžeme vřele doporučit kohokoliv z nich, například z řad salesiánů, petrinů nebo z děkanství. Zájemci se s námi mohou spojit i přes stránky www.frantiskanskemisie.cz,*“ uvádí Sadílek.

Evangelizace na sídlišti

Misijní svědectví

Osobně jsem se účastnila františkánských misí již potřetí. Letos jsem svou službu věnovala tzv. evangelizaci na stánku. Co to znamená? Na určeném místě ve městě v blízkosti katedrály byl každý den postavený přenosný stánek, kde jsme měli vystaveny nejrůznější materiály s duchovní tematikou. Kolemjdoucí lidi jsme oslovovali, zvali na program, který byl v rámci misí připraven, dále jsme jim nabízeli možnost si s někým popovídat v nedaleké kafirně, kde si mohli dát kávu, čaj, kapučíno za symbolický příspěvek a zdarma něco dobrého sladkého k zakousnutí. Další nabídkou byla přímluvná modlitba nebo možnost rozhovoru s knězem, a to v prostorách katedrály, kde také probíhala adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí. Nežřídka se stalo, že se přímo u stánku rozvinul vážný rozhovor, který dále pokračoval v kafirně či v katedrále. Po čas misí nás neprovázelo zrovna nejvládnější počasí. Mrholilo, byla zima, foukal vítr, který nám stánek unášel z původního místa ... Myslím, že i přesto nám Pán žehnal. Jedním z důkazů byl i malý zázrak, který se stal v pátek. Na tento den na 18. hodinu byl naplánován koncert slovenské křesťanské skupiny Spé, který měl proběhnout na Piaristickém náměstí. Celý den silně přšelo a byla zima. U našeho stánku se zastavila malá skupinka dětí z církevní školky, kterou doprovázela paní učitelka s řeholní sestřičkou. Počasí bylo opravdu neutěšené, proto jsem oslovila děti s prosbou, zda by se nemohly pomodlit za příznivé počasí pro večerní koncert. Říká se, že dětská modlitba prolamuje nebesa. Děti modlitbu přislíbily. Za nějakou dobu okolo nás procházely znovu a jeden přes druhého švitořily, že právě byly v katedrále, kde se modlily za dobré počasí pro večerní koncert. Bratr Kapistrán slyšel, jak děti řekly: „Máte to zařizený, bude hezky.“ Moc jsme jim poděkovali a děti odešly. Po jejich odchodu se strhl opravdu velmi silný déšť! Obloha byla zatažená a nic nenasvědčovalo tomu, že by večer mělo být jinak. Co se ale nestalo: mezi čtvrtou a pátou hodinou déšť ustal, obloha se začala protrhávat a začalo vykukovat sluníčko. V 18 hodin jsme se sešli na Piaristickém náměstí, kde proběhl krásný evangelizační koncert slovenské křesťanské skupiny eSPé.

Marie Hustáková, MBS Brno-Husovice

V devět hodin ráno 9.10.2013 se v Českých Budějovicích naplnila katedrála. Při slavnostní mši sv. s modlitbou za město jsme zde spolu s místními věřícími svěřili Bohu celou misii, sebe sama, i každého, s kým se setkáme a otec biskup Jiří Paďour, který bohoslužbě předsedal, nám požehnal a vyslal nás k hlásání.

Již během dopoledne se br. Eliáš a s. Maxi vypravili do škol s tematickými přednáškami a během dne se otevřela Františkova kafirna i stánek setkávání u děkanství. Část týmu se pod vedením Milana vypravila do ulic, Seraf s Dominikou a dalšími odpoledne uspořádali u VŠ kolejí ve

Čtyřech Dvorech piknik, kde byla příležitost k setkání a popovídání se zde žijícími studenty. Se středoškoláky se potom debatovalo večer v Klubu Horká Vana v České ulici, kde v rámci pravidelného cyklu tématických setkání *Bez vytáček o křesťanství* vystoupily tři sestry františkanky, dva bratři františkáni, jeden kapucín a jeden salesián, aby přítomným zodpověděli otázku v názvu programu „Jsou mniši z jiné planety?“ V příjemně uvolněné atmosféře, která se díky veselým historkám br. Robina a bezprostřednosti dalších hostů i přítomných studentů velice rychle vytvořila, přiblížili svou cestu k víře i k zasvěcenému životu, odpovídali na otázky z publika, popsali, jak osobně prožili Boží oslovení k tomuto způsobu života i svou odpověď na ně, běžný den v klášteře, čím se vyznačuje františkánská spiritualita, i to, proč si myslí, že Bůh není „placebo pro slabé povahy“.

Večer se rovněž otevřel pro veřejnost Kostel Svaté Rodiny v centru města, který vyzdoben svíčkami a ikonami, bude až do konce misie místem ticha a meditace. Kolemjdoucí se mohou zastavit a na chvíli spočinout v tichu před vystavenou Eucharistií.

V katedrále probíhá celodenní adorace, kde stále někdo z misijního týmu klečí před Hospodinem a svěřuje Jemu všechno dění. Na všech místech je možné misionáře požádat o modlitbu, požehnání či vložit svůj konkrétní modlitební úmysl do připravené krabičky.

BŮH ZÁZRAKŮ

Misijní dny ubíhají v krásném a pozhnaném víru setkávání s Bohem a s druhými. Františkova kafirna je po většinu dne naplněna a obsluha se nezastaví; povídáme si s příchozími o jejich radostech i starostech. Na ulici se odehrávají zajímavá a silná setkání – zjišťujeme a potvrzujeme se nám, že lidé častěji, než by kdo čekal, reagují na skutečný zájem a otevřenost také zájmem a otevřeností - i když některé nás ve spěchu nebo v očekávání reklamního letáku, případně Strážné věže či nabídky skvělých kursů angličtiny zdarma, odmítají. Suverénní a vždy vtipný františkán Robert se v Budějovicích jistě zapíše svými bonmoty typu: „ A kolik že máš v sobě těch piv? Dvanáct? No tak po dvanácti pivech bych ani já Boha neviděl!“

Během dne se v kostele Svaté Rodiny (který je otevřen veřejnosti po dlouhé době, a tak snadno budí zájem kolemjdoucích Budějovičáků) i v katedrále (a někdy i přímo na ulici) modlíme za lidi a s nimi. Včera jsme také uspořádali modlitební večer světla. Zahájil ho koncert slovenské kapely

eSPé (viz fotogalerie), který přilákal místní mladé, ale i starší lidi. Přestože celý den přšelo a vypadalo to na odvolání koncertu, plánovaného pod širým nebem, navečer se mračna protrhala a necelou půlhodinku před koncertem se dokonce na chvíli nesměle rozzářilo sluníčko. Po chvíli sice zašlo, ale déšť už se

Divadelní představení v katedrále

nevrátil a koncert mohl proběhnout pod širým nebem na Piaristickém náměstí, jak bylo plánováno. Členové kapely během koncertu přítomným řekli, jak oni sami poznali Boha blíž, jak prožili obrácení a jak se jejich život změnil. Jejich modlitbu hudbou a zpěvem jsme posílili modlitbou pomocí vlajek a náměstí se na necelé dvě hodiny proměnilo v místo chvály a uctívání. Prohlédněte si fotky!

Po koncertě program plynule přešel do blízkého klášterního kostela, kde každý příchozí mohl v Božím domě načerpat, nechat k sobě mluvit Boha zde přítomného ve svatostánku, ve slově a ve společenství – a odpovědět mu... Směli jsme být svědky překrásných „malých velkých zázraků“ v duších - přesně, jak jsme zpívali v úvodní písni s eSPé: *Náš Bůh je Bůh zázraků.....*

Jana Pláteníková, MBS Kroměříž

Kolem kostela přešla rodina. Maminka vedla za ručičku holčičku a tatínek chlapce. Když šla maminka s holčičkou kolem kostela, maminka byla zabrána do telefonování. Holčička se uprostřed dveří zastavila a s úžasem hleděla na Pána Ježíše. Maminka však šla dál a holčička s nataženou ručkou musela opustit prostor dveří. Za nimi šel tatínek, který se dost mračil. I chlapec se zastavil. Na tom samém místě jako jeho sestřička. Tatínek se také podíval do kostela. Jeho obličej se ještě více zachmuřil, vzdorovitě sklonil hlavu k chodníku a doslova odtáhl stojícího chlapce od dveří kostela. Chlapec se ještě ohlížel, zatímco tatínek upaloval do města. Jak dokážou být děti vnímavé, zatímco my dospělí trpíme předsudky a otupělostí. S lítostí jsem se díval na rodinku mizející v davu a na dvě hlavičky otáčející se zpět. Asi po hodině jsem zpozoroval, že se z města tato rodinka vrací. V čele kráčela hlava rodiny a blížíc se, její obočí se zakaboňovalo víc a víc. Když míjeli dveře kostela, tatínek vrhl krátký, ale vše říkající pohled na mne a táhl chlapce, který se opět zastavil u dveří, dál. Za ním šla maminka s jasným odhodláním nenechat si plánovanou trasu narušit nějakým zastavením. Holčička se však u dveří chrámu zastavila a trhla maminkou tak, že i ona byla přinucena se zastavit. A podívat se. Podívat se dovnitř, co to ta děcka zaujalo. A náhle i na ní jsem poznal údiv. Údiv beze známek obav, nevole či něčeho nehezkého. Prostý údiv. Holčička popotáhla maminku na schůdek a už ji táhla dovnitř. Jenže tatínek už byl s chlapcem daleko. A tak maminka v tu chvíli měla jen okamžik na rozhodnutí, jakým způsobem zase "stmelit rodinu". Buď odtáhnout děvče pryč a dohonit tatínka, nebo ... rozhodla se - zavolala na hlavu rodiny. "My se jdeme tady jen podívat... Pojd'te taky". Ale to už ji holčička vtáhla do kostela. Tatínek se otočil. Jeho pohled jsem raději nechtěl vidět. Ale chlapec ho vlekl zpět velmi rozhodně. Celá rodina zmizela uvnitř. Nechtěl jsem vědět, jak bude jejich setkání s Tím, kdo na ně čekal, probíhat.

Markétka, Hanička a děvčata se o rodinu postaraly a vysvětlily jim, co potřebovali vědět, nabídly služby přímělné modlitby a intence. Zůstal jsem stát na schodech a čekal, že obratem se rodina vrátí na ulici. Čekal jsem marně. Zůstali s Pánem asi deset minut. Deset minut, které se nepočítají do života lidského. Deset minut z věčnosti. Požehnaných deset minut. Když vycházeli, viděl jsem na všech radost. Děti měly ve tváři úsměv, jako by se vracely z cukrárny a

rodiče... byli prostě šťastni. Maminka pohladila na schodech chlapce po vlasech a snad jsem zahlédl rosu, nebo co v jejích očích. A táánek? Ten vycházel jako poslední a drže děvče za ruku, se usmíval. Ne na mne. Tak jakoby pro sebe. A ne moc. Jen tak nějak "tajemně" trochu jako Mona Lisa. Ale přece jen trochu víc. :-) A co já? Já tam stál a uvědomil jsem si, že nám Pán dává stále novou a novou šanci. Šanci Jej poznat. Poznat Jeho Lásku. Že když tu první šanci odmítneme, že se nám nabízí podruhé a potřetí a po sedmasedmdesáté... My lidi to sami neumíme. Zatvrdíme svá srdce a "máme jasno". Ještě že máme děti. Děti, které vidí hlouběji a niterněji i věci neviditelné. Ale podstatné. A ještě, že se od nich necháme učit vnímat tato tajemství Života.

Honza Pospíšil, MBS Sv. Josef, Praha

Vzpomínka na františkánské misie

Kostel Svaté rodiny v Českých Budějovicích byl vskutku požehnaným místem. Jako jedni z mnohých procházeli kolem kostela babička s asi pětiletým vnoučkem. Starší lidé se zvědavě zastavovali, protože kostel byl dlouhou dobu zavřený. Pamatovali si ho otevřený v době, kdy vedle býval sirotčinec a škola, kde se o děti staraly řeholní sestry. Někteří po desítkách let s dojetím zavzpomínali na ty, které osobně znali a kteří zde našli domov. Babička s chlapcem vešli dovnitř. Vnouček Zoran se díval se zájmem, co to je uprostřed kostela. Nevěděl. A jako zvědavé dítě se zeptal mladé misionářky Bětky, která klečela přímo před vystavenou Nejsvětější svátostí. Bětka Zoranovi odpověděla: "Víš, toto je můj nejlepší kamarád- Ježíš." Chlapec se díval na Pána

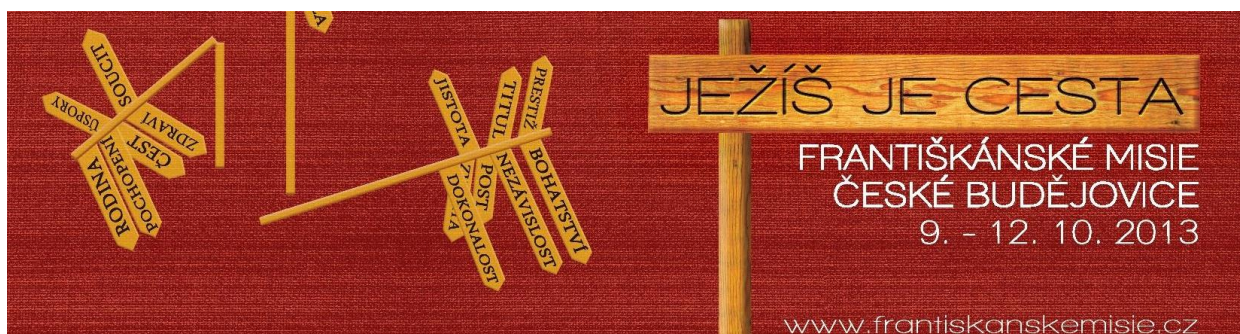
Ježíše v Eucharistii a potom se znovu obrátil na Bětku a řekl: " Může být i můj nejlepší kamarád?" Bětko odpověděla: "Může, když budeš chtít." Zoran se usadil vedle Bětky a tak tam zůstal, dokud ho babička nevolala, že už půjdou. " Vnouček odpověděl: „Babi, neodcházejme, ještě se musím na Ježíše dívat..."

Během misí jsem s bratrem Gineprem a dalšími navštívila některé domovy důchodců. Misionáři navštěvovali babičky a dědečky na pokojích, povídali si s nimi, přinesli povzbuzení i modlitbu. Honza měl povídání s promítáním o putování z Lurd do Santiaga de Compostela a já o Izraeli . Bůh nás neustále obdarovával. Vzpomínám si, když už jsme byli téměř na odchodu, přišla se rozloučit paní primářka LDN a zeptala se, odkud vlastně jsme. Odpověděli jsme, že z různých míst ČR. Řekla jsem, že jsem přijela z Veselí nad Moravou. Zsvítily jí oči a k mému překvapení mě vedla do patra, do pokoje, kde ležela její stará maminka. Otevřela dveře pokoje a zavolala: "Maminko, představ si, koho ti sem vedu.“ Ukázalo se, že její maminka žila po válce několik let ve Veselí nad Moravou u Fialů vedle kostela. Stará paní zavzpomínala na ta léta, co bylo za řekou, co před řekou...a tak jsme krátce popovídaly, dala jsem jí obrázek sv. Antonína z Antonínka, křížek na čelo a bylo to, jako bychom se znaly sto let. Paní primářka s dojetím řekla: „No pověz, maminko, nejsou to andělci?“ To zase velmi dojalo mě a v srdci se mi narodila touha chválit Hospodina, neboť On dává andělská křídla všem těm bratřím a sestřám, co sem přijeli, aby se dělili o velký dar víry, procházeli ulicemi města, oslovovali kolemjdoucí, staré i mladé, rozmlouvali s nimi a ukazovali jim na Krista. A skutečně se stalo, že někteří lidé se zřekli zla ve svých životech a přijali Ježíše jako jediného Pána svého života. Někteří mladí tak učinili venku přímo mezi bloky paneláku. Byli i takoví, co poklekli na ulici na kolena. Tito mladí lidé tak následovali jejich zhruba stejně staré misionáře, ale není to tak, že misionáři jsou činiteli evangelizace. Činitelem evangelizace je Duch svatý. Misionáři jsou jen nástroji. Nabízejí svá ústa, svůj hlas, své nohy, svůj čas atd. Nejednou misionář dostane strach – copak jen tak můžu zastavit člověka, který má třeba namířeno za svým děvčetem, do hospody či jinam za zábavou? A já ho mám pozvat do kostela...A tak jsme se mnohokrát přesvědčili, že to není o nás, že my jsme jen nástrojem, že to pozvání je věc Ježíšova – On je ten, kdo zve člověka a Duch svatý koná. A tak jsme byli znovu a znovu překvapeni, že oslovení kolemjdoucí odpověděli: „Ano, proč vlastně ne.“

Upřímné a vděčné díky vám všem, kdo jste jakkoli podpořili františkánské misie. Že jste byli skrytí misionáři, jejichž modlitby stoupaly k nebi jako vonné kadidlo a my jsme byli vašimi modlitbami nesení.

Pokud byste shledali, že vás terciáře Bůh volá k osobní účasti na příštích františkánských misiích, dejte o sobě vědět! Na webových stránkách www.frantiskanskemisie.cz najdete kontakty organizátorů a můžete je oslovit.

Hana Brigita Reichsfeldová, MBS Uh. Hradiště

Svatořečení Anděly z Foligna – sekulární františkánky

9. října papež František prohlásil za svatou blahoslavenou Andělu (Angelu) z Foligna. Odpověděl tím na početné žádosti prezentované Sv.stolci ze strany biskupů a generálních ministrů františkánské rodiny. Mystička a spisovatelka Anděla žila ve městě Foligno v italské Umbrii v letech 1248 - 1309. Poté, co prožila neuvěřitelnou konverzi, popsala své duchovní zkušenosti a vidění v knize Vidění a naučení (Visiones et Instructiones).

Jedná se o tzv. ekvivalentní kanonizaci, což znamená, že ji papež František prohlásil za svatou, aniž by byl nutný veřejný obřad svatořečení. Svatý otec rozhodl o rozšíření liturgické úcty k blahoslavené Anděle z Foligna, členky sekulárního františkánského řádu, na celou církev poté, co udělil audienci kard. Angelovi Amatovi SDB, prefektovi kongregace pro kauzy svatořečení, a bl. Andělu zapsal do seznamu svatých.

Svatá Anděla z Foligna je sekulární františkánka, naše sestra, laička, a naplno matka: matka dětí narozených z jejího lůna a

předčasně ztracených, matka vyděděnců, pro které prodala všechn svůj pozemský majetek, a matka duchovních dětí, které jí zůstaly nablízku až do konce jejího života.

Život svaté Anděly začíná jako světský, docela vzdálený od Boha. Nicméně později se setkala s postavou sv. Františka, a konečně její setkání s Kristem Ukřižovaným probudilo její duši: jen s Bohem se život stane opravdovým životem, protože se v bolesti nad hříchem stává Láskou a Radostí.

Svatá Anděla je zkušenou učitelkou modlitby, vždyť všechny své dny trávila v modlitbě. Tajemství jejího obrácení a sjednocení s Kristem Ukřižovaným je v neustálé modlitbě. “Když se budeš hodně modlit,“ říká, „o to více budeš osvícen; (...) o co hlouběji a citlivěji to uvidíš, o to víc to budeš obdivovat.”

“Bez božského světla se žádný člověk sám nespasí... Jestli chceš nastoupit cestu k tomuto světlu, modli se...; jestli chceš v sobě to světlo rozmnožit, modli se; chceš-li víru, modli se; chceš-li naději, modli se; chceš-li lásku, modli se; chceš-li chudobu, modli se; chceš-li opravdovou poslušnost, modli se; chceš-li žít v čistotě, modli se...; jakoukoli ctnost bys chtěl, modli se. A modli se takto: čti v knize života, což je život Boha a člověka, Ježíše Krista” (Instructio II, řádky 229 nn.).

Papež Benedikt XIV. prohlásil sv. Andělu za "patronku teologů", protože celé její učení bylo vypracováno podle knihy života, což je Ježíš Kristus, náš Pán.

Ztotožnění s Ježíšem znamená také zažít to, co zažil Ježíš: chudobu, pohrdání, bolest. Jak potvrzuje sv. Anděla, „skrze časnou chudobu duše nalezne bohatství věčné; skrze pohrdání a hanbu obdrží všechnu čest a nejvyšší slávu; skrze trochu pokání, čili utrpení a bolest, zakusí nekonečnou sladkost a útěchu samého Dobra, Věčného Boha”.

Dnes nám všem hrozí, že budeme žít, jako by Bůh neexistoval: zdá se tak vzdálený dnešnímu životu. Ale Bůh má tisíce způsobů pro každého z nás, jak být přítomný v duši člověka, jak ukázat, že existuje, že mě zná a miluje mě. A svatá Anděla nás chce upozornit na tato znamení, s nimiž se Bůh dotýká duší, které čekají na Boha, aby se naučily něco o životě s Bohem a u Boha, ve společenství s Kristem Ukřižovaným. (Benedikt XVI. 13. 10. 2010)

Formace

Stručná Formace CIOFS: Naše přítomnost ve světě - 1

Citát z kapituly CIOFS: "Autentické křesťanství a františkánství: U tohoto úkolu je nepostradatelná znalost Sociálního učení církve, nutný je ekumenismus, a prioritou jsou rodinné hodnoty. Františkáni musí být zprostředkovateli společenské transformace."

Otázka pro trvalou formaci v MBS:

Co nám může pomoci v opravdovém, autentickém žití křesťanství a františkánství? (Řehole hlava II / odstavce 7, 15,17)

Č. j. 2536/08-14

Madrid, 4. září 2013

Národním radám SFŘ
Členům Mezinárodní rady SFŘ
Členům Mezinárodní rady GIFRA

Drazí bratři a sestry,
ať vám Pán dá svůj pokoj!

Předsednictvo Mezinárodní rady SFŘ na popud generálních duchovních asistentů zamýšlí navrhnout celému SFŘ a Františkánské mládeži chvíli modlitby na jednotný a společný modlitební úmysl na každý měsíc počínaje zářím.

Věřím, že tato iniciativa nám hodně pomůže, abychom se sjednotili v modlitbě, což sice bezpochyby děláme, ale spojit se ve společném úmyslu jako celosvětové bratrstvo nám dá vyrůst jako „modlíci se rodině“.

Přikládám vám kalendář na zbývající měsíce roku 2013 a část roku 2014.

Doufám, že tento návrh všichni sekulární františkáni v celém světě přijmou se zalíbením a k užitku ostatních bratří, SFŘ a Františkánské mládeže, celé františkánské rodiny a Církve.

Prosíme vás, abyste tento návrh rozšířili do všech MBS, aby se vytvořilo silné pouto mezi všemi bratry a sestrami na celém světě.

Kéž je naší prostřednicí a ochránkyní Panna Maria, dar nekonečné Boží lásky, abychom byli jednotní v rozjímání a modlitbě.

Bratrsky,

Encarnación del Pozo OFS
generální ministryně SFŘ

PROGRAM MODLITEB SFŘ A GIFRA – ÚMYSLY NA KAŽDÝ MĚSÍC

Leden – březen 2014

leden

Za SFŘ a Františkánskou mládež v Africe,

aby se stali nástrojem pokoje a dobra prostřednictvím evangelního života po způsobu sv. Františka, a aby si uvědomovali, že jsou solí a světlem své společnosti.

Otče náš

únor

Za SFŘ a Františkánskou mládež v Americe,

aby svým posvěcováním ve světě byli schopni opravit Církev prostřednictvím františkánského charizmatu přecházejíce od evangelia k životu a od života k evangeliu.

Otče náš

březen

Za SFŘ a Františkánskou mládež v Asii,

aby byli vyslanci smíření v bratrství celého kosmu, vyslanci dialogu s dalšími náboženstvími, společenství různých asijských kultur a prosazovali Krista, pravdu a život.

Otče náš

O formaci z Mezinárodní rady

Předsednictvo Mezinárodní rady SFŘ sestavilo dvě pracovní skupiny, které celý rok připravovaly formační texty, jež by bylo možno použít v jednotlivých bratrských společenstvích nebo na duchovních obnovách. Jedná se o přibližně pětistránkové články, které měly vycházet každý měsíc, ovšem v praxi se na všech stranách vloudily jisté nepravidelnosti.

Vzhledem k našemu zpoždění jsme se rozhodli vydat soubory těchto článků v celku jako zvláštní číslo Zpravodaje, aby to bylo pro čtenáře přehledné. Celý soubor bude také dostupný na našich webových stránkách. Doufáme, že v příštím roce zvládneme tyto formační texty vydávat průběžně jako přílohu Zpravodaje.

Jeden cyklus se věnuje Teologii těla podle bl. Jana Pavla II. Jednotlivé kapitoly pojednávají o stvoření, otevřenosti lidského srdce pro Boha, vykoupění těla, vzkříšení těla, zasvěceném životě a svátosti manželství.

Druhý cyklus se jmenuje Přítomnost ve světě a probírá jednotlivé oblasti života, kam by měli sekulární františkáni napřít obzvláštní úsilí. Základ těmto úvahám poskytla sociální nauka církve, jejíž studium a uvádění v život je zásadním úkolem SFŘ v dnešním světě. Články se týkají politiky, lidských práv, ekonomiky, ekologie a boje s nedostatkem potravin, mezinárodního mírového úsilí a kultury. Chtěla bych ještě speciálně upozornit na kapitulu Zelená ekonomika a potravinová krize. Tuto část napsala pracovnice Franciscans International, nevládní neziskové organizace působící při OSN. Tuto organizaci se náš řád snaží zachránit před krachem, na což byla loni vyhlášena speciální sbírka. Můžeme si tedy lépe udělat představu, čemu se Franciscans Int. věnují (zájemci o podrobnosti mohou prostudovat přímo stránky www.franciscansinternational.org v několika jazykových mutacích). Kromě toho na webu Mezinárodní rady (www.ciofs.org) občas vycházejí zprávy o jednotlivých aktivitách sekulárních františkánů, které jsme se vám snažili zprostředkovat na stránkách Zpravodaje (v tomto čísle najdete např. článek o jídelnách pro nemajetné děti, které provozují terciáři ve Venezuele).

Saša Alžběta Tesaříková OFS
delegátka v Mezinárodní radě SFŘ

Sv. Ludvík IX., král patron 3. řádu Rok 2014 v SFŘ: Výročí 800 let jeho narození

Úvodník: V lidských dějinách nacházíme politiky i panovníky, kteří při svém rozhodování dávali a dávají přednost Kristovu učení, myšlení a jednání. (*V naší zemi např. Dr. František Nosek*) V každém století jsou však vždy spíše vzácným kořením. V 800. výročí narození krále Ludvíka se chceme na čas vrátit do středověku, do doby, kdy žil i sv. František. Nalaďme svoji mysl na panování francouzského krále Ludvíka IX. Vládne v době, kdy ve světě pomalu končí byzantská říše, muslimská říše se také blíží k vrcholu své expanze do Evropy (*především na Pyrenejském poloostrově*), v Rusku a Polsku jsou už Mongolové (Tataři). Ludvík IX. nebyl jediným panovníkem a šlechticem, kdo v té době usiloval o křesťanské hodnoty ve vládě. Evropa žila myšlenkou, že křesťanství je základem života. Z vynikajících křesťanských panovníků – současníků Ludvíka lze jmenovat např. Jindřicha III. anglického krále, ale i španělské či německé panovníky, či šlechtu, nebo křesťanské rytíře s jejich ctnostmi.

Ve vrcholném středověku vládly křesťanské Evropě především Francie a Itálie. Říká se, že v té době Francie budovala univerzity, Italům patřila církev a Němci budovali svoji říši. Za vlády Ludvíka IX. žila Francie bez přestávky 15 let v míru (*na tehdejší dobu velmi dlouhá doba*) a to jí dalo příležitost přinést Evropě gotické stavitelství, založit věhlasnou univerzitu, podpořit růst blahobytu nejen šlechty, ale i měšťanů, v úctě začínala být řemesla i obchodníci (*dříve církev jejich stav spíše ponižovala*). Francie jako první dala do oběhu státem ražené mince a ochraňovala je zákonem.

Sv. Ludvík vykonával ve věrnosti Bohu svoji stavovskou povinnost vládce a žil v plném společenství s papežem. Napomáhal obraně a obnově církve. Také sv. František žil v souladu s papežem, biskupy a kněžími (*řehole II/6*), ale na rozdíl od Ludvíka IX. se vzdal svého stavu a stal se kajícím kazatelem a bránil církev slovem. Bůh použil každého z nich podle jeho schopností pro své království a to i přes jejich lidské nedostatky. Stali se solí tehdejšího světa. Stejně i my jsme každý v jiné životní situaci, v jiném sociálním postavení, měli jsme různý přístup ke vzdělání a naším úkolem je rozpoznat Boží vůli čtením evangelia a modlitbou. V tom můžeme napodobovat naše františkánské ochránce v nebi: sv. Františka i sv. Ludvíka (*formátor Luboš Kolafa*)

Stručný životopis krále sv. Ludvíka IX.

Narodil se 25. dubna 1214 v Poissy. (*Sv. Františkovi je v tom roce 23 let a je to 5 let, co sepsal první řeholi a 2 roky, co se sv. Klára stala jeho následovnicí*) Po předčasné smrti svého otce (Ludvíka VIII. - po boji v Toulouse proti heretikům – katarům) se stal Ludvík IX. roku 1226 (ve svých 12 letech) francouzským králem. Pevnou rukou se jeho vládu snažila úspěšně udržet královna matka, Blanka Kastilská. Ludvík IX. se oženil v roce 1234 (ve 20 letech) s Markétou Provensálskou a dobře vychoval svých 11 dětí. **Snažil se nejen žít, ale i vládnout podle křesťanských zásad.** V postní dny přijímal jen chléb a vodu s přidavkem zeleniny, denně byl přítomný na mši svaté a po ní konal dlouhé díkyčinění. Každý pátek chodil ke zpovědi a po vyznání chyb se prý dával bičovat. Na prsou nosil asketické spodní prádlo, aby si stále připomínal potřebu pokání. V noci vstával k modlitbě s kněžími a modlil se breviář.

Život sv. Ludvíka IX. je úzce spojen s prvním půlstoletím tehdy nové církevní instituce – žebřavých řádů. Díky štědrosti francouzského krále si dominikáni i františkáni postavili mnoho

klášterů. Zpovědníkem Ludvíkovým byl dominikán Geoffroye z Beaulieu a jeho důvěrným přítelem byrouenský arcibiskup františkán Odo Rigaud. Ludvík Svatý se ujímal chudých a stavěl nemocnice. **Snažil se urovnávat spory bez války, ale nebyl zbabělcem**; když bylo třeba, dovedl rázně zasáhnout. Byl vychován podle tehdejšího vzoru křesťanského vládce. Král musí být: **1. posvěcený, spravedlivý a mírotvorný.** (*Chránil církev, usiloval o spravedlivé vládnutí, nakonec uzavřel mír s Angličany, s Aragonským královstvím*) **2. válečník** (*porazil v bitvě Angličany, vedl na přání papeže křížácké výpravy*) **3. blahobyt království.** (*Ludvík IX. velmi dbal o to, aby jeho královské úřady jednaly spravedlivě, aby soudnictví bylo nestranné a jím sestavený Pařížský parlament byl nezávislou soudní i odvolávací institucí. Udělal prospěšné zásahy v administrativě, významné reformy i hospodářské a mezinárodní dohody. Zavedl státem ražené peníze, podporoval universitu, architektury a umělce, na úřadech se jednalo a psalo francouzsky*)

Ludvík byl však jenom člověk a měl i své stinné stránky: Byl někdy lhostejný ke svým nejbližším, za což byl kárán dokonce svými současníky. Týkalo se to zejména vztahu k manželce a vlastním dětem. Naopak měl vřelý vztah ke své matce a svým vlastním sourozencům, zejména pak k mladším bratrům. **Fanaticky přistupoval k Židům**, které chtěl pokřtít a zařadit mezi pravověrné křesťany. Podporoval rovněž **inkvizici**, ale jen z toho důvodu, že se nechtěl vzepřít žádostem papežů, když se na něj obraceli, aby jim svým prostřednictvím pomáhal vykonávat opatření vyplývající z rozsudků inkvizičních soudů. **Jeho hlavním cílem bylo především obrátit všechny kacíře zpět na pravou víru.**

Vláda Ludvíka IX. není jen obdobím samých úspěchů. Katastrofou skončily především obě křížové výpravy na osvobození Svaté země (1248 – ve 34 letech) a (1270 – v 56 letech), jichž se osobně zúčastnil. Během první byl zajat, na počátku druhé zemřel. I to je svým způsobem výrazem toho, že byl jen člověkem z masa a kostí. Zemřel 25. srpna 1270 poblíž dnešního města Tunisu, po té, co zpečetil sňatkem svého třetího syna Filipa s Aragonskou princeznou Isabelou, politické spojení s Aragonským králem v boji proti muslimům. **Za svatého byl prohlášen 11. srpna 1297 (83 let po svém narození) papežem Bonifácem VIII.**

Výroky sv. Ludvíka IX.

Ludvík se zeptal dvořanů: *"Co byste si vybrali raději: na duši těžký hřích, nebo na těle malomocenství?"* a od dvořanů zaznělo jednoznačné rozhodnutí: *"Raději třicet smrtelných hříchů než malomocenství!"* - *"Nevíte, co mluvíte. Hříchu se máme bát víc, než jakéhokoli zla ve světě..."*, odvětil král.

„Vlastní rty bych si nechal probodnout žhavým železem, kdybych mohl zabránit všemu klení a rouhání ve světě.“

Dvořané mu vytýkali, že pro svou zbožnost ztrácí mnoho času. Ludvík na to řekl: *"Divní lidé. Pokládají za zlé, když se modlím, ale kdybych celé dny a noci s nimi hodoval, hrál a jezdil na hony, tak by mi maření času nevytýkali."* (*Formátor Luboš Kolafa*)

Klaníme se Ti, Pane Ježíši Kriste, tady a ve všech Tvých kostelích na celém světě, a chválíme Tě, protože svým Svatým Křížem jsi vykoupil svět.

Spoluzodpovědníci aneb o spoluzodpovědnosti evangelizovat

Tato a podobná slova můžeme slyšet z úst našeho papeže Františka, otců biskupů i kněží. Boží dary máme proto, abychom byli užiteční, abychom se o ně dělili s druhými, nenechali si je jen pro sebe, ale sloužili jimi druhým. Laici jsou povoláni, aby předávali víru stejně jako kněží a řeholníci (encyklika *Lumen Gentium* 4 kap., *Fidelis Laici* 64). Také v encyklice Pavla VI. *Evangelium Nunciandi* stojí, že církev existuje, aby evangelizovala. Pokud církev neevangelizuje, je nemocná, mrtvá.

Evangelizátoři – to nejsou žádné specifické jednotky určené pro evangelizaci – není zapotřebí vysokých škol ani speciálních kursů. Každý je povolán evangelizovat skrze svůj křest, biřmování, svátosti. Ano, je těžké jen tak přijít za svým zakaboněným nevěřícím sousedem nebo evangelizovat svého fotbalového kamaráda, který žije veskrze světským životem. Ale co můžeme udělat, je vytvořit si svůj *oikos* (*z řečtiny=domácí krb nebo osoby v domě*). Toto slovo je mnohokrát použito v Novém Zákoně (např. Skutky 10, 11 kap.). „Oikos“ je tedy skupina lidí, se kterými udržujeme pravidelné vztahy. Můžeme si napsat na lístek svůj oikos – všechna ta jména lidí, se kterými se pravidelně setkáváme. Jsou to naši nejbližší v rodinách, sousedé, spolupracovníci, kamarádi, se kterými nás pojí zájmy a koníčky. A začít se za ně všechny modlit. Rok, dva, tři... Dříve či později po takové vytrvalé modlitbě přichází chvíle, že k sobě máme jaksi blíž a třeba i pozveme dotyčného do nějakého křesťanského společenství nebo najednou pocítíme odvahu sdílet svoji víru i s těmi, se kterými jsme si dříve netroufali. Proto je modlitba za svůj oikos tak důležitá. Jestli chci být křesťanem, musím evangelizovat. Dobro se vždycky chce sdílet. Přijali-li jsme Boží lásku, která nás obdarovává smyslem života, jak bychom mohli potlačovat touhu sdílet ji druhým?

Hana Brigita Reichsfeldová, MBS UH. Hradiště

Několik poznámek z přednášek, které zazněly na konferenci „Sto třicet let Borských tezí“ konané dne 25.-26.10. 2013 v Boru

Po zahájení Dr. B. Vymětalíkem v úvodním projevu Kardinál Walter Brandmuller, (Vatikán) poukázal na to, jak v 19. století, v Evropě plně zmatků a bojů (napoleonské války) stojí proti sobě kapitalismus pohrdající člověkem a socialismus s vizí revoluce. V církevním prostředí vznikají různé návrhy, jak vzniklou situaci řešit. Biskup Ketteler přichází s myšlenkou, že církevní charita nestačí na řešení dělnické otázky, reformu musí provést státní zákonodárství. Kancelář Bismarck zavádí sociální zákonodárství, ale současně vede kulturní boj proti církvi. Vznikaly četné protikatolické tlaky. Bylo zrušeno 186 klášterů – to všechno bylo pozadím pro vznik a konání „Borských tezí“.

Prof. Manfred Spiker, SRN, Osnabruck, člen Papežské rady *Justicia et pax* v přednášce „*Rodina jako pramen společnosti*“ poukázal na to, jak Jan Pavel II. mluví v souvislosti s rodinou o „zákonu bezplatného darování“ a vyzdvihl rodinu jako zdroj společného blaha stejně jako fakt, že žádný kolektiv nenahradí rodinu. Upozornil též na to, že průběžný důchodový systém stojí na hliněných nohou: kdo má méně než tři děti, měl by si na důchod šetřit. A v závěru zdůraznil nutnost změny životního stylu především ochotou udělat něco pro druhé.

PhDr. Jan Balík, Sekce pro mládež ČBK v přednášce „*Podpora kvality rodiny prostřednictvím adekvátní přípravy na manželství*“ hovořil o tom, že teologie těla je integrální součástí antropologie pro současného člověka. Dne 13. května 1981 měl jet Jan Pavel II. otevírat Institut rodiny, ale byl na něj spáchán atentát („za teologii těla prolil svoji krev“). Prožíváme krizi člověka jako takového – buď zde zůstane totalita našeho „já“ nebo se otevřeme druhému. Dlouhodobá příprava na manželství má začít od 9. třídy - důležité je učit mladé lidi vztahovosti.

Doc. Lidmila Němcová, Společnost pro etiku v podnikání v přednášce „*Úloha ženy – matky v rodině a ve společnosti*“ informovala o tom, že není definována rodinná politika ČR. Nutné je nebát se prosazovat křesťanské názory na rodinu.

Kníže Alois Konstantin z Lowensteinu, pravnuk zakladatele Borských tezí v přednášce „*Rodiny v Evropě – co pro ně můžeme udělat lépe*“ poukázal na to, jak se proti rodině vede slovní teror, zvláště v médiích a na důležitost svobodné volby ženy – mít možnost pracovat, ale ne nutnost. Jan Pavel II. učí, že od počátku vložil Bůh život do rukou ženy a v encyklice *Mulieris dignitatem* požaduje otevřenost ženy k darování života. V SRN se běžně rozvádí 50% manželství, pokud ale spolu chodí do kostela, tak 2% a pokud se spolu modlí, tak 0,8%. Zaměstnavatel musí myslet na rodiny svých zaměstnanců, média by se měla tématem „podnik příznivý k rodině“ zabývat. A v médiích by se mělo pozitivně hovořit o rodině, např. prarodiče by měly vyprávět o vnučatech.

Doc. Jindřich Šrajfer, Centrum pro sociální učení církve při ČBK v přednášce „*Etický pohled na situaci dnešní rodiny*“ připomněl, že Ježíš potvrzuje nerozlučitelnost manželství, když farizeům k rozlukovému listu říká: ale od počátku tomu tak nebylo. Církev v historii vždy zdůrazňovala jako účel manželství potomstvo, koncil ale klade důraz na manželství jako společenství lásky a života /rozměr vztahů/. Na otázku „proč tak jednáš?“ dnešní člověk odpovídá: „protože to tak cítím.“ Chybí rozumový základ, a proto se člověk snadno stává objektem manipulace. A uvedl další aktuální myšlenky:

- protože rodiče citově nenaplňují děti, snaží se jim dávat věci / i za cenu, že se zadluží/
- tím, že člověk nemá pevné zázemí v rodině, je stále více závislý na politice
- ve společnosti chybí rozměr transcendence. Křesťané by měli ukázat, že stojí za to žít jinak. Ukázat bohatství, které nám bylo svěřeno – ale s pokorou! Jsme součástí problému zvaného rodina
- rodiče mají dětem říkat: nejsme součástí stáda, a proto nemusíš mít všechno oblečení značkové.

Prof. Paul Dembinski z Katolické univerzity ve Freiburgu v zajímavé přednášce „*Rodina jako nerozpoznaný motor ekonomického rozvoje*“ poukázal na to, že pravice chápe rodinu a její rozvoj v orientaci na trh, zatím co levice jí chce ovlivňovat prostřednictvím státu (socialismus).

Prof. G. F. Dumot ze Sorbonské univerzity v Paříži v přednášce „*Francouzská rodinná politika – model pro Evropu?*“ vysvětlil, že prahem obnovy je porodnost 2,1 na manželský pár. Ve Francii a Velké Británii počet narozených převyšuje počet úmrtí, v Německu a v České republice je to naopak. Proč je Francie úspěšnější? Kromě trvalého přílivu imigrantů je zde dlouhodobá podpora rodinné politiky opřená i o vhodnou kombinaci finančních podpor a také služeb.

Prof. Ing. Lubomír Mlčoch, Karlova univerzita Praha. Název jeho přednášky zní hrozivě: „*Peníze nebo život? (Neoliberální versus křesťanská ekonomie rodiny)*“. Podtitulek přednášky charakterizuje její obsah: Rodina pod tlakem svádění, neviditelného násilí společnosti. Rozcestí života a peněz před námi stojí smrtelně vážně, ale má plíživou podobu. Papežové označují dnešní stav slovy: kultura smrti /Jan Pavel II./, krize kultury /Benedikt XVI./, tyranie moci peněz /František/. Násilí je nahrazeno sváděním. Tržní společnost nabízí nové a nové lákavé nabídky, které konkurují tradičnímu rodinnému životu. Ekonomie nahrazuje náboženství, věda /biologie, genetika, medicína/ odmítá jakákoliv mravní omezení. Vztahy mezi lidmi se zvětšují. Žena se pro muže stává předmětem, děti překážkou pro rodiče, dítě je nahlíženo jako „produkt“. Už sv. Pavel upozorňoval, že kořenem všeho zla je láska k penězům. Dnešní ekonomické systémy parazitují na rodinách s dětmi: rodina se uskromní, aby vychovala děti. A tyto děti, až dorostou, budou živit i ty, kteří, aby si mohli užívat, děti neměli. Co by měla obsahovat křesťanská ekonomie? Zavazující mravní povinnosti, důraz na vzájemné mezilidské vztahy, dítě jako nový unikátní „obraz boží“, mezigenerační solidaritu, prioritu práce před kapitálem. Mladí jsme, dokud vzdorujeme magii moci peněz a s radostí a úctou přijímáme dar nového života.

Kardinál Miloslav Vlk upozornil, že naše identita stojí na tom, že jsme obrazem Nejsvětější Trojice. Rodina je laboratoř této skutečnosti. Člověk je „bytí pro druhé“, to znamená „žít pro druhé“.

Na závěr promluvil P. Born, farář Boru, iniciátor konference: Všichni nám nabízejí otroctví. Svoboda dětí Božích je víc. Láska k bližnímu není ideologie. Vychovávejme děti ke skromnosti. Nemusíš mít všechno, ale musíš mít jasno v hlavě. Máme dar myšlení. Promrháváme život oprašováním krámů, které nepotřebujeme.

zapsal Jiří Šenkýř a František Reichel

Malá svatá zem

Betánie, Jeruzalém, hora Tábor, Kána Galilejská, Betlém, Nazaret, Galilejské jezero, Olivová hora – už samotná jména míst Svaté země působí magicky a v představách vyvolávají pocit čehosi ohromného a velikého. Valná většina chrámů na místech známých z evangelií byla několikrát zbořena a znovu postavena, takže dnes se na jednotlivých místech nacházejí chrámy povětšinou z devatenáctého, mnohdy i dvacátého století – např. Chrám národů na Olivové hoře je až z 20. století. Naštěstí celá Svatá země pochází z Ježíšových dob a celá je autentická. Ježíšovy nohy se dotýkaly tohoto malého kousku země v těchto místech a na tak malém zemském okrsku, že je nakonec podružné, kde konkrétní chrám připomínající tu kterou událost stojí a kdy byl postaven.

Hlavní a překvapující objev, který člověk ve Svaté zemi udělá, je, že vše důležité pro naši spásu se odehrálo na maličkém prostoru, kam se při troše fyzické zdatnosti dá dojít z jednoho místa na druhé pěšky.

Pán Bůh nikdy nechtěl omračovat. Řeky jeho srdce nejsou Nil a Niagarské vodopády a jeho sochy nemusí měřit 30m a vážit 1000 tun. Bůh se sklání k nám maličkým, opravdu nepatrným, a chce se nám připodobnit.

Řeka Jordán je krásná čistá řeka, ale Vltava je mohutnější. Galilejské jezero není moře, ale jezero, na jehož druhý břeh dohlédnete. Zvláštní, že kdykoliv jsem tenhle dojem někomu sdělila, začal ten druhý oponovat, jako bych tím chtěla Boží velikost snižovat. Jako by všechno Boží muselo být na první pohled obrovské, dechberoucí, nadhvězdné. Tohle Bůh nikdy nepotřeboval. Ale možná to potřebujeme my, abychom si srovnali poloměry.

Přesto, že je Svatá země tak maličká, ponechává si svou svatost a tajemnost, kde každý kamínek by mohl něco podotknout k historii lidského pokolení.

Osobně se mi nejvíce vryly do paměti Bazilika Božího hrobu a Bazilika narození, dvě nejvíce uctívaná místa, kde se stojí dlouhá fronta. Jako i v jiných svatých chrámech světa, i tady cítíte, že jsou to místa magická, promodlená, až k dojetí ohmataná a lesknoucí se milióny doteků. A pak hora Tábor... Několikrát i zde byl chrám zbořen a znovu vybudován. Současná výzdoba je nádherná, secesní, z roku 1921. Když jsme vycházeli ven, stáli před vchodem bratři františkáni a dívali se vzhůru: „Krejns, krejns!“ volali a ukazovali na nádherné hejno ptáků, směřujících k jihu.

„To jsou jeřábi! Jeřábi táhnou!“ přišel někdo z naší výpravy s vysvětlením.

Ani hora Tábor není žádná Annapurna, dokonce ani Sněžka, přece to je však magické místo s Boží přítomností, navíc s přátelskou přítomností bratří františkánů, kteří se starají o valnou většinu kostelů ve Svaté zemi. Prý proto, že od dob sv. Františka požívají ze strany muslimů největší důvěru a tak se jim snáze v minulosti dařilo odkoupit pozemek a postavit tam chrám.

Při návštěvě Svaté země nelze nemyslet na Židy a jejich osud. Po světové válce, plni šoku a bolesti z holokaustu zatoužili po vlastní zemi. Bylo jim to umožněno. A přesto je jejich maličká země v současnosti obehnaná osmimetrovou zdí, s ostnatým drátem na jejím hřbetu. Na místě Jeruzalémského chrámu se tyčí dvě mešity, jedna s obrovskou zlatou kupolí. Na úpatí bývalého chrámu se nacházela Zlatá brána, kudy má přijít podle židovské víry Mesiáš. Tu nechali muslimové zazdít. A Židé mlčí a modlí se z druhé strany u Zdi nářků. Tiše a pilně obdělávají maličkou zem plnou kamení a písku, ke každému metru vedou zavlažovací kanál, pravda, občas kus další pouště zaberou, aby tu mohli vysadit stromy a občas zřít i nějaký ten malý trávníček. Stýská se Židům - Evropanům po stromech. A tak nevysazují jen palmy a citronovníky, vysazují i borovice, lesy borovic. Jen břízky chybí. Člověk by je tu čekal, protože na každém kroku je slyšet ruštinu. Mnoho Židů z Ruska sem přišlo hledat přátelskou zem, kde poznámka v pasu: „Jevrej“ neznamená lágr. Obdělávají tu poušť, zatímco doma na Ukrajině měli metr černozemě. Ta černozem však rodila míň, než poušť v Izraeli. Svatá zem je svatá zem. Je na lidech, aby z ní udělali místo pro život příhodný.

Naše pouť do Izraele byla zvláštní tím, že byla zároveň Národní poutí, kterou v Roce víry vyhlásila Česká biskupská konference. Sešli jsme se na třech místech: na Hoře Blahoslavenství, na Poli pastýřů a v chrámě sv. Anny v Jeruzalémě. Byli jsme takovými malými vyslanci české země v rodné zemi našeho Pána, i když obyvatelstvo českých zemí ve valné většině o jeho přímluvy nestojí. Přesto hymna, která po každé mši sv. zazněla, dojímala, a to nejen mě, jak jsem si mohla všimnout. Ať už chce nebo ne, celý národ tam byl s námi a i když se o tom nahlas nemluvalo, smysl a úmysl pouti byl opravdu národní. Neopakují se podobné pouti zase tak často. Naposled navštívili Svatou zem čeští poutníci s podobným úmyslem před 76 lety. Daleko od domova si člověk o to víc uvědomí, že je příslušníkem českého národa, určitého rodu a že i na tuhle rodinu přijde řeč, až bude jednou stát před Pánem. A nebude vadit, že je to rodina docela malá. Ona Svatá země, jak už jsem řekla, není o nic větší.

Věra Eliášková

Společenství	Příjmení	Jméno	Profes	Výročí profese
Šumperk	Pacal	Zdenek	10.01.2009	5
Čáslav	Strašíková	Markéta	04.01.2004	10
Uherské Hradiště	Polášková	Dana	06.03.2004	10
Uherské Hradiště	Weilová	Božena	06.03.2004	10
Karviná	Vajda	Gerhard	21.03.2004	10
Uherské Hradiště	Šubrtová	Jaromíra	09.01.1999	15
Zlín	Kočiš	Petr	09.01.1999	15
Staré Město	Batůšková	Vladimíra	17.01.1999	15
Staré Město	Čevorová	Růžena	17.01.1999	15
Staré Město	Foltýnek	František	17.01.1999	15
Staré Město	Holčáková	Ludmila	17.01.1999	15
Staré Město	Knotová	Marie	17.01.1999	15
Staré Město	Kutálková	Drahomíra	17.01.1999	15
Staré Město	Němcová	Blažena	17.01.1999	15
Staré Město	Smětáková	Bohumila	17.01.1999	15
Staré Město	Trňáková	Jenovéfa	17.01.1999	15
Staré Město	Vaňková	Božena	17.01.1999	15
Mor. Třebová I	Skácel	Josef	13.02.1999	15
Olomouc	Navrátilová	Marie	09.03.1994	20
Český Těšín	Skarková	Anna	19.03.1994	20
Český Těšín	Stalmachová	Helena	19.03.1994	20
Jablunkov	Jochymková	Helena	19.03.1994	20
Jablunkov	Bezecná	Marta	19.03.1994	20
Jablunkov	Szkanderová	Marie	19.03.1994	20
Jablunkov	Siudová	Emilie	19.03.1994	20
Kroměříž	Nováková	Eva	21.03.1994	20
Kroměříž	Petřík	Augustin	21.03.1994	20
Kroměříž	Ševčíková	Marie	21.03.1994	20

Kroměříž	Vičar	Miloslav	21.03.1994	20
Kroměříž	Vyoralová	Ludmila	21.03.1994	20
Šternberk	Bajerová	Jarmila	04.02.1989	25
Šternberk	Vrtková	Ludmila	04.02.1989	25
Praha Spořilov	Svoboda	Jaroslav	14.03.1989	25
Praha Spořilov	Svobodová	Marie	14.03.1989	25
Kroměříž	Juhaňáková	Helena	20.03.1984	30

„Všichni, kteří milují Boha celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a celou svou silou a milují své bližní jako sami sebe, mají v nenávisti svá těla s jejich neřestmi a hříchy, přijímají tělo a krev našeho Pána Ježíše Krista a přinášejí plody hodné pokání: Ó, jak blažení a požehnaní jsou ti muži a ženy, když toto činí a v tom vytrvají, neboť na nich spočine Duch Hospodinův a učiní si u nich příbytek a domov, a jsou dětmi nebeského Otce, jehož skutky činí, a jsou snoubenci, bratry a matkami našeho Pána Ježíše Krista.“

Rituál SFŘ

Novinky v dědickém právu

Na sestru smrt se připravit po všech stránkách, tj. i po stránce uspořádání svých majetkových záležitostí, je třeba. Požádali jsme sestru JUDr. Marii Myslílovou z MBS u sv. Anežky v Praze na Spořilově o následující informaci:

Dne 1.1.2014 vstupuje v účinnost **Nový občanský zákoník** (z.č. 89/2012 Sb.), který mimo jiné mění pravidla nakládání s majetkem pro případ smrti (Hlava III, §§ 1475-1720)

V zásadě lze říci, že nová koncepce dědického práva významně posiluje vůli a volnost zůstavitele při nakládání s majetkem a vrací do našeho života řadu institutů, např. odkaz.

Posílení vůle a volnosti rozhodování zůstavitele

Doposud se dědilo ze závěti a ze zákona, NOZ zavádí nový dědický titul – dědickou smlouvu. **Dědickou smlouvou povolává zůstavitel druhou smluvní stranu nebo třetí osobu za dědice nebo odkazovníka a druhá strana to přijímá. Dědická smlouva vyžaduje formu veřejné listiny a lze ji uzavřít a závazek z ní změnit jen osobním jednáním stran.**

Dědickou smlouvou však nelze pořídit celou pozůstalost, čtvrtina pozůstalosti musí zůstat volná, aby o ní zůstavitel mohl pořídit podle své zvlášť projevené vůle. Chce-li zůstavitel zanechat smluvnímu dědici i tuto čtvrtinu, může tak učinit závětí.

Dědická smlouva zůstaviteli nebrání, aby se svým majetkem nakládal za svého života podle libosti. Pořídí-li však zůstavitel pro případ smrti nebo uzavře-li darovací smlouvu tak, že to s dědickou smlouvou není slučitelné, může se smluvní dědic dovolat neúčinnosti těchto právních jednání. Své povinnosti z dědické smlouvy může zůstavitel zrušit i pořízením závěti. K účinnosti zrušení se však vyžaduje souhlas smluvního dědice učiněný opět ve formě veřejné listiny.

Není-li ujednáno něco jiného, nemůže strana povolovaná za dědice převést své právo na jinou osobu.

Dědická smlouva mezi manželi

Manželé mohou uzavřít dědickou smlouvu, podle níž jedna strana povolává druhou za dědice nebo za odkazovníka a druhá strana toto povolání přijímá, anebo se takto za dědice nebo za odkazovníky povolávají navzájem. Takovou smlouvu mohou pro případ vzniku manželství uzavřít i snoubenci, ale smlouva se stane účinnou až vznikem manželství. Rozvodem manželství se práva a povinnosti z dědické smlouvy neruší, ledaže dědická smlouva určí něco jiného. Po rozvodu manželství se však každá strana může domáhat, aby dědickou smlouvu zrušil soud. Soud návrhu nevyhoví, směřuje-li proti tomu, kdo nezpříčinil rozvrat manželství a s rozvodem nesouhlasil.

Podmínky v závěti

Forma a náležitosti závěti se víceméně nemění. Novinkou je možnost zůstavitele, stanovit dědici v závěti podmínky, za kterých bude dědit (např. po úspěšném ukončení určitého studia, po dosažení určitého věku apod.), nesmí se však jednat o podmínky, které dědice šikanují, např. podmínka uzavření manželství či naopak rozvodu. Pokud není podmínka splněna, nárok dědice na dědictví zanikne.

Odkaz

Odkaz zůstavitel zřídí tak, že v pořízení pro případ smrti nařídí určité osobě, aby odkazovníku vydala

předmět odkazu. Darování závislé na podmínce, že obdarovaný dárce přežije, se považuje za odkaz, pokud se dárce nevzdal práva dar odvolat.

Zřeknutí se dědictví předem

Dosud mohl dědic po smrti zůstavitele dědictví buď přijmout nebo odmítnout, nyní má možnost se dědictví **zřeknout předem ještě za života zůstavitele a předejít** tak případným sporům.

Náhradní dědic

Zůstavitel může pro případ, že dědictví nenabude osoba, kterou povolal za dědice, povolat této osobě náhradníka; také náhradníkům může povolat postupně další náhradníky. Povolá-li zůstavitel takto několik náhradníků, dědí ten, který je ve výčtu nejbližší osobě, která dědictví nenabyla.

Nepominutelný dědic

Nepominutelnými dědici jsou děti zůstavitele a nedědí-li, pak jsou jimi jejich potomci. Oproti stávající úpravě se snižuje neopominutelný podíl (povinný díl). Je-li nepominutelný dědic nezletilý, musí se mu dostat alespoň tolik, kolik činí tři čtvrtiny jeho zákonného dědického podílu. Je-li nepominutelný dědic zletilý, musí se mu dostat alespoň tolik, kolik činí čtvrtina jeho zákonného dědického podílu.

Vydědění

V novém občanském zákoníku se stanoví dva nové důvody vydědění. Zůstavitel může nově vydědit i nepominutelného dědice, který je tak zadlužen nebo si počíná tak marnotratně, že tu je obava, že se pro jeho potomky nezachová povinný díl. Učinit to však může jen tak, že tento jeho povinný díl zůstaví dětem tohoto nepominutelného dědice, popřípadě, není-li jich, jejich potomkům.

Dědické skupiny

Počet dědických skupin se v NOZ zvýšil **ze čtyř na šest** - nyní jsou **bráni v potaz i zůstavitelovi praprarodiče a bratrance či sestřenice**.

Odpovědnost dědice za dluhy zůstavitele

Podle nového občanského zákoníku odpovídají dědici ve vyšší míře **za dluhy zůstavitele. Dluhy zůstavitele přecházejí na dědice, ledaže zákon stanoví jinak. Dědic má možnost vymezit svoji odpovědnost tak, že uplatní právo na soupis pozůstalosti, a to do jednoho měsíce ode dne, kdy ho soud o tomto právu vyrozuměl. Jsou-li pro to důležité důvody, soud lhůtu dědici prodlouží. Uplatnil-li dědic výhradu soupisu, hradí dluhy zůstavitele jen do výše ceny nabytého dědictví. To platí i v případě, že soupis pozůstalosti nařídil soud v zájmu osoby pod zvláštní ochranou. Neuplatnil-li dědic výhradu soupisu, hradí dluhy zůstavitele v plném rozsahu. Neuplatnilo-li výhradu soupisu více dědiců, hradí dluhy zůstavitele společně a nerozdílně.**

Lze konstatovat, že i po 1.1.2014 s účinností NOZ si mnozí vystačí se závětí sepsanou a podepsanou vlastní rukou, jinak s ohledem na rozsáhlost problematiky a řadu nových právních institutů je lépe využít služeb notáře.

Národní bratrské společenství Sekulárního františkánského řádu v České republice

adresa sekretariátu: KLÁŠTER KAPUCÍNŮ, Sekretariát NR SFR v ČR, Kapucínské náměstí 303/5, 602 00 BRNO

email: info@sfr.cz

IČO: 00676560

<http://www.sfr.cz>